

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от протокол № 8
от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка
на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,
проведено на 16 март 2021 г.

**ПО ДНЕВНИЯ РЕД
АТЕСТИРАНЕ И КОНКУРСИ**

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

14.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Галин Николов Косев - съдия в Административен съд - Габрово.

14.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Галин Николов Косев - съдия в Административен съд - Габрово.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: /п/ Лозан Панов
Георги Чолаков
и Боян Магдалинчев

Вярно с оригинала
Ст. специалист:
М. Стоева

МС/

**ЕДИНЕН ФОРМУЛЯР ЗА АТЕСТИРАНЕ НА СЪДИЯ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ И ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪД**

**Част I
Кадрова справка**

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия)	ГАЛИН НИКОЛОВ КОСЕВ
Дата и място на раждане	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
Диплома за висше образование по специалността „Право“ №.... /дата; университет	Диплома от 1998г., издадена от ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“
Удостоверение за правоспособност № /дата	Служебна бележка от 11.11.1999 г., издадена от Министерство на правосъдието и правната евроинтеграция
Орган на съдебната власт	Административен съд - Габрово
Длъжност (включително адм. длъжност по чл. 172 ЗСВ)	съдия
Юридически стаж към 30.03.2020 г. - в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт); - извън органите на съдебната власт	20 г., 2 м., 26 дни 20 г., 2 м., 26 дни, от които: - Окръжен съд – Габрово – младши съдия – 4.01.2000г. – 4.01.2002г. - 2 г. - Районен съд – Габрово – съдия – 4.01.2002г. – 14.02.2007г. - 5 г., 1 м., 11 дни - Административен съд – Габрово – съдия - 15.02.2007 г. – 30.03.2020 - 13 г., 1м., 15 дни -
Допълнителни квалификации и специализации	1. “Обжалване решенията на НЕЛК. Отговорност на членовете на лекарската комисия. Принудителни административни мерки по КТ.” – регионален семинар, организиран от Административен съд – Габрово с подкрепата на НИП 2. “Право на Европейския съюз” – следдипломна квалификация по проект по ОПАК 3. “Производства пред касационна инстанция по дела от АНХ. Допустими доказателства за установяване на касационни основания. Забрана за фактически установявания пред касационна инстанция. Решение по касационно оспорване. Субсидиарно приложение на НПК и НК в производствата пред РС по НАХД.” - семинар по ОПАК

	<p>4. "Обща селскостопанска политика на ЕС. Обжалване на индивидуални административни актове по ЗСПЗЗ. Анализ на съдебната практика." – регионален семинар, организиран от Административен съд – Габрово с подкрепата на НИП</p> <p>5. „Актуални въпроси по прилагане на ЗУСЕСИФ в практиката на ВАС. Законът за местните данъци и такси – проблеми при правоприлагането в практиката на ВАС.“ – регионален семинар, организиран от Административен съд – Габрово</p>
Придобиване статут на несменяемост (дата, решение, по закон)	С решение на ВСС по протокол №9 от заседание, проведено на 30.03.2005 г. придобива СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ, считано от 4.01.2005г.
Повишаване на място в по-горен ранг и възнаграждение (последен ранг - решение на ВСС)	С решение по протокол 62 от 18.12.2014 г., на ВСС е повишен на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“
Дата, място и резултати от предходната атестация	С решение на ВСС по протокол № 50/6.11.2014 г. след проведено периодично атестиране е определена комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“.
Период на атестацията	9.03.2015 – 9.03.2020

Дата на изготвяне: 30.03.2020г.

Изготвил:
/Съдебен администратор – Елена Миланова/

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС-1454/149г.	1-03-2021

**Проверени дела; посетени съдебни заседания; събеседвания; използвана
достоверна писмена информация**

Проверени дела:

1. Влезли в сила съдебни актове, представени по избор на съдия Галин Косев:

1.1. Решение № 241 от 27.12.2018 год., постановено по адм. дело № 157 от 2018 год., по описа на Административен съд – Габрово (АС- Габрово), с което е отхвърлено оспорването на „Възможности“ ЕООД, с. „...“, представляван от управител против Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2015 от ДФЗ с изх. № 02—70-2600/444 от 31.01.2018 год. по повод заявление за подпомагане с УИН ... за кампания 2015 год. Със същия съдебен акт е постановен и осъдителен диспозитив.

Решението е оставено в сила с решение № 2970 от 25.02.2008 год., постановено по адм. дело № 3333 от 2019 год., по описа на Върховния административен съд (ВАС), четвърто отделение. Съдът е посочил, че действително оспореното уведомително писмо е постановено значително след изтичане на законния срок за издаването му, което съставлява нарушение. То обаче в конкретната хипотеза не е съществено, защото земеделският производител не е бил лишен от възможността да организира и упражни защитата си, като закъснението при издаването на адм. акт не е влошило правното положение на оспорващото дружество и издателят на акта не е приложил приета впоследствие по-неблагоприятна норма спрямо жалбоподателя. В случая първоинстанционният съд не е счел, че е формиран мълчалив отказ на изпълнителния директор на ДФЗ и не е приел жалбата за просрочена, а е преценил, че същата е процесуално допустима и я е разгледал по същество. Не може да се приеме тезата на касатора, че със забавеното произнасяне е нарушена целта на закона, доколкото целите на ЗПЗП са ясно формулирани от законодателя в чл. 2, т. 1 - т. 11 ЗПЗП и в нито една от тях не е изрично посочено, че несвоевременното произнасяне от страна на изпълнителния директор на ДФЗ съставлява противоречие с целта на приложимия специален закон.

1.2. Решение № 5 от 01.02.2018 год., постановено по адм. дело № 350 от 2017 год., по описа на АС-Габрово, с което е отменена заповед 03-070-РД/59/10.10.2017 год. на директора на ОД на ДФ „...“, с което на осн. чл. 27, ал. 2, във връзка с чл. 26, ал. 1, т. 2 и чл. 5, ал. 2, т. 2 от Наредба № 10/10.06.2016 год. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.3. „Стартова помощ за развитие на селските стопанства“ от мярка 6 „развитие на стопанства и предприятия“ по Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. е постановен пълен отказ от финансиране на подадено заявление с ИД № 07/06/3/0/02277 от 08.06.2016 год. на В К... Ц... - Х... като неправилна и незаконосъобразна и делото е върнато като преписка на директор на ДФ „...“ за ново произнасяне, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на процесния съдебен акт. С оглед изхода на спора, първоинстанционният съд се е произнесъл относно разносните с нарочни осъдителни диспозитиви.

Решението е оставено в сила с решение № 3529 от 12.03.2019 год., постановено по дам. дело № 3738 от 2019 год., по описа на ВАС, четвърто отделение и са присъдени разноски за касационната инстанция. Съдът е приел, че съгласно чл. 25, ал. 1 от

Наредбата, постъпилите заявления за подпомагане и приложенияте към тях документи се оценяват към датата на подаването им за съответствието им с критериите а подбор и тяхната тежест. В случая от земеделския производител е подадено заявление за подпомагане на 08.08.2016 г., чиято оценка за съответствие с критериите за допустимост е направена на по-късен етап, при съобразяването на таблица № 1 "Пределни добиви" и цените на земеделската продукция от таблицата към Приложение 119з - КЛ2 "Проверка за съответствие с критериите за допустимост". Приемането на пределни цени обаче не намира опора в ЗПЗП, нито в Наредба № 10/2016 г. Раздел II "Изисквания към кандидатите" от Наредбата изрично сочи условията, на които трябва да отговарят кандидатите и документите, които следва да представят при подаване на заявлението. Съгласно чл. 5, ал. 12, условието за наличие най-малко на 33% от общите приходи/доходи за предходната календарна година се доказва с представянето на справка-декларация по образец; годишна данъчна декларация; документи, доказващи правното основание за ползване на имотите, в които е произведена селскостопанската продукция; удостоверение за регистрация на животновъден обект, ако приходите са от продажба на земеделски продукти от животновъдство, и приходни/разходни документи, издадени съгласно ЗСч, ЗДДФЛ и ЗКПО. Никъде в Наредбата не е регламентирано, че изпълнителният директор на ДФЗ следва да утвърди правила/методика за определяне на обосновани продажни цени и обосновани добиви от селскостопанска продукция. Поради това, след като земеделският стопанин е представил необходимите документи, изискуеми по Наредбата и верността им не е оспорена от административния орган, то информацията, съдържаща се в тях е следвало да бъде ценена и на тази база органът да се произнесе по подаденото заявление. Наред с горното, правилно съдът е приел, че в таблица № 1 "Пределни добиви" има заложен три различни стойности за добив на кг/дка - 800, 1100 и 1200 кг/дка, като органът не е посочил по какъв начин и коя стойност приема за относима към подаденото от [] заявление за подпомагане и по какви съображения прилага утвърдените с Приложение 119з-КЛ2 (при липсата на нормативно основание и едва след периода за прием на заявленията за подпомагане по подмярка 6.3 - 4 юли-12 август 2016 г., съгласно заповед № РД09-434/20.06.2016 г. на министъра на земеделието и храните), средни добиви на селскостопански продукти, които не могат да опровергават представените от [] документи, нито да обосноват издадения отказ за финансиране на подаденото от нея заявление за подпомагане. Още повече, че както се твърди в жалбата, утвърдените приложения с контролните и работни листи към тях не са обявени официално, а като не е обявил публично и своевременно правилата при преценка на съответствие по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 2 от Наредбата, органът е нарушил основни принципи в административното право, каквито са принципите на достъпност, публичност и прозрачност по чл. 12 и последователност, и предвидимост по чл.13 АПК. Не намират основание доводите в касационната жалба, че ДФЗ действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да се съобрази с действащата нормативна уредба и издадените въз основа на нея документи, изходящи от Министерството на земеделието, храните и горите. Съгласно чл. 9а ЗПЗП (в приложимата редакция) министърът на земеделието, храните и горите издава наредби по прилагане на регламенти на Европейския съюз в областта на директните плащания, както и наредби по прилагането на мерките и подмерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., след предварително съгласуване със заинтересованите ведомства. Процедурата за обработка на заявленията и приложенията обаче са утвърдени от изпълнителния директор

на ДФЗ и те не могат да изменят или допълват разпоредби на действащата Наредба № 10/2016 г., уреждаща условията и реда за прилагане на подмярка 6.3 "Стартова помощ за развитието на малки стопанства.

1.3. Решение № 4 от 09.02.2017 год., постановено по адм. дело № 186 от 2016 год., по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорването на „ЕИК....“, представлявана от Управител против решение № 32-61837 от 07.04.2015 год. на началника на [] са присъдени съдебно – деловодни разноски в полза на []

Решението е оставено в сила с решение № 12620 от 20.10.2017 год., постановено по адм. дело № 3939 от 2017 год., по описа на ВАС, второ отделение. Касационната инстанция е приела, Законосъобразен и обоснован е изводът на съда, че обжалвания административен акт е постановен в съответствие с материалния закон. Административният орган приема за установено при международното разследване, че стоката, декларирана в ЕАД [] 08/03.08.2012 г. – за поставяне под режим „допускане за свободно обръщение“ на необщиности стоки - болтове коларски, код по [] е с произход Китайска народна република, а не Тайван. посочен в декларацията като държава на произход, където само е претоварена, предвид което за нея се дължи АДМ в размер на 85%, наложено с Регламент (ЕО) № 0091/09 на Съвета върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход Китайската народна република, приложимо към датата на поставяне на стоката под режим "допускане за свободно обръщение" и избегнато от получателя на стоката. От събраните по делото доказателства, а именно фактура, опаковъчен лист към нея, коносамент с данни за стоката съгласно фактурата и сертификат за произход на стоката е установен вида на стоката, стойността ѝ, контейнера, с който е доставена, изпращача на стоката „

[] ТГ, [], спедитора, товарното и разтоварно пристанище, както и че сертификата е издаде от Тайванска текстилна федерация. С писмо от 13.01.2015 г. на зам. директора на [] началникът на [] е уведомен за постъпило в ЦМУ писмо от генералния директор на [] по повод приключило разследване [] във връзка с информация от [] ведно с препоръки и финален доклад с обект на разследване избягване заплащане на АДМ за винтове и гайки с произход Китай чрез транспортиране и претоварване на стоките през Тайван с цел при износа за страни от Европейския съюз тези стоки да бъдат представени с произход от Тайван. Окончателният доклад, ведно с анексите към него, е изпратен на магнитен носител с приложена разпечатка от доклада и от анекс 7.2 в частта на информацията, касаеща България с указания за предприемане на мерки за досъбиране на сумите за АДМ по декларации съгласно таблица. На ред трети от тази таблица е посочен ЕАД [] г. за деклариране под режим "допускане до свободно обръщение" на описаните по-горе стоки.

Правилно съдът приема, че докладът на [] в т. ч. и анекс 7.2 към него, като официален документ се ползва с официална доказателствена сила. Съгласно чл 9, § 2 от Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25.05.1999 г. относно разследванията, провеждани от [] е предвидено, че докладите от разследванията представляват допустими доказателства в административното и съдебното производство на държавите-членки, където използването на тези доказателства е признато за необходимо по същия начин и при същите условия, които важат за административните доклади, изготвяни от инспекции на националните администрации и също трябва a fortiori

да се прилага и към производствата пред европейските институции. Регламентът има пряко и непосредствено действие спрямо всички субекти на държавите-членки, а приложението "където използването на тези доказателства е признато за необходимо" визира правомощието на съответните административни или съдебни органи да преценят относимостта на доказателството към съответните казуси с оглед конкретната доказателствена нужда. В този смисъл на констатациите в доклада на [] не може да бъде противопоставен представения сертификат за произход на стоката, издаден от [] която, предвид наименованието си, явно няма отношение към процесната стока – коларски болтове, поради това, че е бил обект на разследването на компетентната институция, при което е установено, че тази стока не е произведена от износителя, който не разполага с производствен ресурс за нея, т. е. стоката не е с произход Тайван. Наред с това в доклада е установено, че процесната стока, описана по вид, количества, направлението и др. се произвежда от Китай от осем логистични компании, между които и [] (т.2.4. 1, позиция 3), посочена на стр. 4 от анекс 7.2 като износител на контейнер []. Докладът съдържа информация и относно реекспортиращите фирми, свързани с логистичните такива (т.2.2 и т. 2.4.1). Между тези фирми е и изпращача по представените от [] документи за стоката, фирма [] като свързано дружество с една от компаниите, посочени като рискови, а именно " []" (т. 2.2, позиция 13 и т.2.3.2 от доклада). Действително на стр. 4 от анекс 7.2 като купувач на стоката е посочено чуждестранно дружество, " []" ([] , а не " []" ООД, но този факт сам по себе си не може да обоснове извода, че българското дружество няма отношение към декларираната с процесния ЕАД стока, тъй като на ред 5, колона 4 като държава-получател е изписан текст "BG", а номера на контейнера на ред 5, колона последна - [] съвпада с посочения номер на контейнера в приложените към ЕАД документи за стоката (фактура, коносамент) и е идентичен с посочения в кл. 31 на ЕАД "колети и описание на стоката" контейнер № []. От така установеното следва, че декларираната стока е произведена в Китай и в резултат на действия на логистични компании, рискови търговски дружества и свързани такива формално е представена като такава с търговски произход от Тайван. Проследените в доклада търговски операции налагат извод, че тези операции са осъществени единствено с цел избягване заплащането на АДМ, установено с Регламент № 0091/09 върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход Китай, чрез предаване на такива стоки на формален произход от Тайван. Ето защо като приема, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалния закон първоинстанционният съд постановява решение в съответствие с материалния закон, а изводите на съда се подкрепят от събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност. По изложените съображения и доводите на касатора за материална незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, са неоснователни.

Доводите на касатора, че в доклада не са посочени конкретните стоки и не е ясно какво е тяхното съдържание, поради което внесена от тях стока не е индивидуализирана в същия, са неоснователни, тъй като видът на стоката, описан във фактурата съответства с описанието ѝ в анекс 7.2.

Правилно съдът се позовава и на решенията по дела С-416/2015 г. и С-97/95 г. на СЕС, в които е прието, че обстоятелството, че стоките имат сертификат за произход, не е пречка за събиране на дължимите за вноса на тези стоки мита, ако след вноса бъде установено, че

информацията в сертификата не е достоверна, както и че решаващо обстоятелство е проведеното международно разследване, в резултат на което по изготвен финален доклад на OLAF е установено, че стоката е с произход от Китай и само е претоварена в трета държава, а след като преференциалния произход на стоката от трета държава не е установен, а се потвърждава произходът ѝ от Китай, начисляването на АДМ и конвенционално мито е дължимо.

При постановяване на решението съдът не допуска съществени нарушения на процесуалните правила. Фактът, че съдът обсъжда информацията, съдържаща се в приложения по делото CD, без същият изрично да е приет като доказателства по делото не представлява съществено нарушение на процесуалните правила. От една страна посочения CD е част от административната преписка и съдържа финалния доклад с анексите и препоръки (стр.98), а от друга страна докладът и анексите са приложени по делото като писмени доказателства и правилно са обсъдени от съда в съвкупност с всички събрани доказателства.

С оглед на изложеното Върховният административен съд намира, че обжалваното решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна.

2. Влезли в сила съдебни актове, постановени от съдия Галин Косев, избрани на слушен подбор са следните:

2.1. Решение № 27 от 05.03.2019 год. постановено по адм. дело № 212 от 2018 год., по описа на АС-Габрово, с което е отхвърлено оспорване на **Габрово** от гр. Габрово против решение № 27 от 23.06.2017 год. на директор на ТП на НОИ Габрово, както и разпореждане № 5703203963 от 10.05.2017 год. на ръководител на По при НОИ Габрово, като неоснователно и недоказано. Осъден е **Габрово** да заплати на ТП – Габрово сума в размер на 100 лева, представляваща разноски по делото /възнаграждение за юрисконсулт/.

Решението е оставено в сила с решение № 6836 от 08.05.2019 год. по адм. дело № 3530 от 2018 год. по описа на ВАС, шесто отделение. Касационната инстанция е приела, че в жалбата се повтарят до голяма степен възраженията и доводите, изложени пред първоинстанционния съд, с които се поддържа, че положеният от жалбоподателя труд през спорния период следва да бъде признат за втора категория, и съответно, че следва да му бъде отпусната пенсия при условията на чл. 69б, ал. 2 от КСО. Административният съд е разгледал много подробно всички доказателства, относими към изпълняваната от жалбоподателя дейност като шофьор на автобус през този период. Обосновано с установените конкретни данни относно мястото/предприятието, в което дейността е осъществявана, и функциите, които са били възложени на водача на МПС, и с липсата на предпоставките за прилагане на разпоредбата на т. 53а от ПКТП (отм.), относима за времето до 01.01.2000 г., при съобразяване с правилата на чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж относно това с какви документи се установява осигурителен стаж, съдът е приел, че въз основа на представените официални документи не са изпълнени нормативно установените критерии за определяне на положения труд като такъв от втора категория. Във връзка с това е правилен направеният извод, че не е налице една от кумулативно необходимите предпоставки за отпускане на пенсия по чл. 69б, ал. 2 от КСО, а именно липсата на изискуем стаж от 15 години втора категория труд.

В хода на делото пред Габровския административен съд е изяснен безпротиворечиво основният спорен момент в производството в административната и в съдебната му фаза. а именно – за коя категория следва да бъде признат труда, положен от жалбоподателя през

спорния период, като е доказано по несъмнен начин, че следва да бъде категоризиран като такъв от трета категория (а не от втора, както претендира жалбоподателят). В случая не се спори, че Николов е работил като шофьор на автобус през посочения период, спорът е концентриран върху това дали този труд може да се зачете като втора категория, за да може лицето да придобие право на пенсия по реда на чл. 69б, ал. 2 от КСО. Съгласно т. 53а от Правилника за категоризиране труда при пенсиониране, отм., от втора категория е трудът на водачи на тролейбуси и автобуси от транспортните фирми за общо ползване, обслужващи вътрешноградски и междуселищни пътнически линии по утвърдени разписания и графици; шофьори на товарни автомобили с товароподемност 12 и повече тона, както и шофьори от станциите за бърза и неотложна медицинска помощ в страната. За да бъде категоризиран стаж като втора категория, освен лицето да е работило като шофьор е необходимо стажа да е положен в транспортна фирма, обслужваща вътрешноградски и междуселищни пътнически линии по утвърдени разписания и графици.

По делото безспорно е доказано, че фирмата не е транспортна (осъществяваща обществен превоз по занятие и като постоянна същинска дейност), а инструментален завод, не е обслужвала вътрешноградски и междуселищни пътнически линии, а е извършвала ведомствен транспорт за нуждите на предприятието. Осигурителният стаж като шофьор от ведомствен транспорт за превоз на хора през спорния период не може да бъде зачетен като такъв от втора категория при липсата на каквито и да било относими доказателства, че жалбоподателят е бил шофьор на автобус, попадащ в приложното поле на т. 53а от отменения Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране, като следва да се отбележи в тази връзка и, че стажа на шофьорите от ведомствения транспорт за превоз на хора не е обхванат и от други норми на правилника. От доказателствата по делото и заключението на назначената съдебна експертиза е видно, че не е изпълнявал длъжността си по утвърдени графици и разписания. Т.е. изяснен е безпротиворечиво основният спорен момент в производството, а именно - за коя категория следва да бъде признат труда, положен от жалбоподателя през спорния период, като е доказано по несъмнен начин, че следва да бъде категоризиран като такъв от трета категория, а не от втора, както претендира Николов. Не води до различен извод представената в производството пред първоинстанционния съд заповед № 291/12.06.1991 г., отнасяща се до част от периода 02.06.1983 г. - 01.01.1995 г., през който е работил в ИЗ „ „ като шофьор на автобус, на която заповед касаторовият повереник се позовава и пред настоящата инстанция. Касационният съдебен състав изцяло споделя като съответни на установеното по делото и на приложимия нормативен регламент развитите съображения от административния съд в тази насока. Както правилно е посочено в мотивите на проверяваното решение, освен представената заповед липсват данни да са реализирани или осъществени дейностите, предвидени в нея, а именно движение на изрично посочения автобус по маршрут на градския или извънградския транспорт, както и издадени във връзка с подобно движение съпътстващи документи: разрешение на генералния директор на формата, пътни листи, получавани суми от шофьора на автобуса за осъществени курсове.

Разпоредбата на т. 67, ал. 1 от ПКТП, отм., също е неприложима в случая, понеже тя изрично сочи, че трудът на работниците, посочени в раздел първи и втори от правилника, се причислява към съответната категория, независимо от отрасъла на производството, при установена вредност и тежест, идентична с обхванат от съответните норми на ПКТП, отм.

Нормотворецът е приравнил полагания труд в различните отрасли в производството, при идентичност на тежестта и вредността на труда, но не е изключил изискването той да е полаган при условията, посочени в съответните разпоредби, съдържащи се в раздел първи и втори от правилника. В процесния казус нещата не стоят така. Правилото на т. 67, ал. 1 от ПКТП, отм. визира конкретни длъжности, изброени в раздел първи и/или втори на правилника, само ако в раздел първи или втори от ПКТП, отм., бе посочена същата длъжност, но в друг стопански (икономически) отрасъл. Само тогава заемащата от лицето длъжност в непосочен от правилника отрасъл, би могла да се причисли към длъжност в отрасъл от правилника (независимо, че трудът по нея е положен в отрасъл, който не е посочен), щом работата е свързана със същата вредност и тежест на труда, като тази от раздел първи и втори. Длъжността „шофьор от ведомствения транспорт“ обаче не е посочена в раздел първи или втори от ПКТП (отм.) за друг стопански отрасъл.

В този контекст следва да се отбележи и, че с т. 70 от правилника е регламентирано, че в изготвените документи работодателите посочват съответната точка от ПКТП, по която предлагат да се зачете осигурителният стаж на лицата. В случая такова предложение за стажа на Н в Инструментален завод „ от работодателя му не е направено, което е допълнителна индичия в насока, че трудът му през обсъждания период на посочената длъжност не следва да се категоризира като различен от трета категория.

От изложеното е видно, че касаторът правилно не е бил пенсиониран при условията на чл. 69б, ал. 2 от КСО поради недостигащ стаж от 15 години, положен при условията на втора категория труд. Правото на лицето да се пенсионира при условията на 69б, ал. 2 от КСО е неналично, в каквато насока е и съвпадащият краен правен извод на съда, на директора на ТП на НОИ – Габрово и на ръководителя на пенсионното осигуряване в ТП на НОИ - Габрово.

2.2. Решение № 247 от 03.01.2019 год. постановено по адм. дело № 246 от 2018 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорване на Н Х К против решение за налагане на финансова корекция № 07/121/05348/с изх. № 01-6500/4666 от 29.08.2018 год. на директор на ДФ „3“. Осъден е Н Х К от гр „“ да заплати на Държавен фонд „2“ гр. „“, разноски по делото в размер на 100 лева.

Решението е оставено в сила с решение № 16669 от 06.12.2019 год. постановено по адм. дело № 2939 от 2019 год. по описа на ВАС, четвърто отделение. Прието е, че административният орган и административният съд неправилно са се позовавали на нормите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ). По аргумент от § 4, ал. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУСЕСИФ (както в първоначалната редакция, обн. в ДВ, бр. 101 от 22.12.2015 г.; така и в изм. в ДВ, бр. 2 от 3.01.2018 г.), ЗУСЕСИФ е неприложим, тъй като безвъзмездната финансова помощ по програмата по ал. 1, а това е Програмата за развитие на селските райони, се предоставя при условията и по реда на този закон (ЗУСЕСИФ), доколкото друго не е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) или в акт по неговото прилагане. В случая процедурата по връщане на вече платени суми е по реда на Наредба № 8 от 3.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизиране на земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., която е издадена на основание § 35, ал. 3 ПЗР на ЗПЗП, а не на основание ЗУСЕСИФ.

За яснота и прецизност следва да се посочи, че е необходимо да бъде правено разграничение между двете самостоятелни административни процедури, а именно: тази по Наредба № 8 от 3.04.2008 г. и тази по реда на ЗУСЕСИФ, като целта на всяка една от тях е да бъде възстановена правомерността на правоотношенията с предмет извършване на разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, с оглед приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Също така следва да се има предвид, че осъществяването на едната или другата от двете административни процедури, не зависи от волята и избора на административния орган, нито пък от желанието на бенефициента (наричан в някои нормативни актове бенефициер). Още повече, че следва да се има предвид, че в ДВ, бр. 2 от 3.01.2018 г., Законът за подпомагане на земеделските производители е изменен и допълнен. Законодателят едва с това изменение и допълнение изрично е посочил с новата ал. 5 на чл. 20а от ЗПЗП, че Изпълнителният директор издава решение за финансова корекция за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2, при условията на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, тоест за в бъдеще - след влизане в сила на изменението и допълнението, а не преди тази дата. Ето защо не се налага обсъждането на доводите в касационната жалба относно приложното поле на ЗУСЕСИФ, тъй като не се основават на относими нормативни разпоредби предвид § 4 ал. 3 ДР на ЗУСЕСИФ. Но въпреки направеното по-горе изложение и разграничение, настоящият състав установи, че решението на първоинстанционния съд е съобразено със събраните по делото доказателства и с Наредба № 8 от 3.04.2008 година. Безспорно е по делото, че между Н₁ Х₁ К₁ Д₁ (ДФЗ) е сключен Договор № 07/121/05348/08.05.2013 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 121 „Модернизирани земеделски стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., Подкрепена от европейския земеделски фонд за развитие на селските райони като предмет на договора е предоставяне на финансова помощ в размер до 60 % от одобрените и реално извършени разходи от ползвателя при осъществяването на проект. Съгласно § 1, т. 12 от ДР на Наредба № 8/2008 г. „проект“ е заявление за подпомагане заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРСР. Кандидатите по чл. 13, ал. 1 подават в областната дирекция на фонда по чл. 43 УПДФЗ по място на извършване на инвестицията заявление за подпомагане по образец съгласно приложение № 10 и прилагат документи съгласно приложение № 11, в това число бизнес план. Бизнес планът се представя на хартиен и електронен носител, като таблиците, включени в него, са във формат "xls. В § 1, т. 17 от ДР на Наредба № 8/2008 г. е дадена легална дефиниция на понятията „икономическа жизнеспособност“ а именно: е генерирането на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на земеделското стопанство за периода на бизнес плана. Съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8/2008 г., решението за одобряване на заявлението за подпомагане се взема въз основа на съответствието на заявлението с: 1. целите, дейностите и изискванията, определени с тази наредба и 2. гарантираните бюджети по чл. 25, ал. 1 и критериите за оценка, посочени в приложение № 8. Изготвянето на Бизнес плана и предвидените в него стойности на планираните приходи са дело на кандидата за получаване на подпомагане, като доказаната чрез него жизнеспособност на инвестицията е била основание да бъде одобрен проектът му за финансиране. А съгласно чл. 16, ал. 2 от Наредба №8/2008 г. предвижда, че бизнеспланът по ал. 1 трябва да показва

значително подобряване на цялостната дейност на земеделското стопанство на кандидата или на земеделските стопанства на членовете на организациите на производители чрез постигане на една или повече цели съгласно чл. 2, ал. 2 и чл. 3 . В този смисъл Бизнес планът и заявените в него стойности са относими за постигане на целите на мярка 121, тъй като по този начин се доказва „икономическата жизнеспособност“ на проекта за съответния период. Съгласно сключеният договор, ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора и в съответствие с одобрения Бизнес план и таблицата за одобрените инвестиционни разходи. Оттук следва извода, че заложените в Бизнес плана финансови показатели са индикатори за изпълнение на проекта и непостигането им води до отмяна изцяло или частично на финансовата помощ.

Съгласно чл. 51, ал. 1 от Наредба № 8/2008 г., в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщането на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, а съгласно ал. 2, в случаите по ал. 1 РА определя размера на намалението на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Степента на неизпълнението по даден проект зависи от неговите последици за дейността като цяло. Продължителността на неизпълнението зависи от времето, през което траят последиците, или възможността за отстраняване на тези последици по приемлив начин.

При издаване на решението за налагане на финансова корекция административният орган се е позовал на разпоредбите на чл.51, ал.1 и ал.2 от Наредба №8 и т. 8.1 от Договора от 08.05.2013г., във връзка с неизпълнение на задължения по точка 4.18 от договора, чл. 16, ал. 5 от Наредба №8/2008 г. и на основание параграф 4, ал.3 от ДР на ЗУСЕСИФ вр. чл. 70, ал.1, т. 7 и т. 10, вр. с чл.72, ал. 1 и чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и на ползвателя е наложена финансова корекция.

Оттук следва извода, че заложените в Бизнес плана финансови показатели са индикатори за изпълнение на проекта и непостигането им води до отмяна изцяло или частично на финансовата помощ на посочените правни основания, предвид което следва да се приеме, че същите не са прогнозни. А още повече, че в хода на първоинстанционното съдебно производство ползвателя не е оспорило, че не са реализирани прогнозните стойности от приходи от продажба на селскостопанска продукция, заложи в Бизнес плана. От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че за финансовата 2015 година в одобрения бизнес план са заложи приходи от продажба на ливадно сено, лешници и орехи в размер на 3 600 лева, от представените документи, стопанството няма реализирани приходи през тази година, което представлява 100% неизпълнение на бизнес плана. За финансовата 2016 година в одобрения бизнес план са заложи приходи от продажба на ливадно сено, лешници и орехи в размер на 6020 лева, от представените документи, стопанството няма реализирани приходи през тази година, което представлява 100% неизпълнение на бизнес плана. По отношение на финансовата 2017 година в одобрения бизнес план са заложи приходи от продажба на ливадно сено, лешници и орехи в размер на 8450 лева, от представените документи, за този период са реализирани приходи от продажба на ливадно сено в размер на 200 лева, което представлява 2.37% изпълнение на бизнес плана за тази година, като в резултат на това е отчетено 97.63% неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план финансови показатели. Предвид което административният орган е констатирал, че за трите пълни финансови години 2015г., 2016 г. и 2017 г. изпълнението на бизнес плана е в размер на 0.79% от заложените в него

приходи, изчислено средно аритметично за всички проверяващи години. Ползвателят не е реализирал заложените в бизнес плана приходи, при което е установено, че за целия проверяван период от трите години е отчетел 99.21% неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план финансови показатели. Въз основа на което е обоснован и законосъобразен изводът на решаващия съд че е налице нарушени на поетите от бенефициера договорни и вменените му нормативни задължения.

На следващо място по релевиращия довод от касатора следва да се приеме, че в решението за налагане на финансова корекция, изпълнителният директор на ДФЗ се е позовал и на Методиката за определяне на санкциите след плащане по проекти по Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013г. (Методиката), утвърдена от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. Тази Методика след постановяване на обжалваното решение е обявена за нищожна с влязло в сила решение №15652/14.12.2018г. по адм. дело №11440/2017г. на ВАС, четвърто отделение, оставено в сила с решение №8020/29.05.2019г. по адм. дело №1757/2019г. на ВАС, петчленен състав.

Независимо от обявената за нищожна методика, това не се отразява на процесното решение за налагане на финансова корекция. Така е, защото разпоредбите на чл.51, ал.1 и ал.2 от Наредба №8 дават самостоятелно основание за налагане на финансовата корекция. Последната не е наложена въз основа на методиката, а на посочените подзаконови разпоредби. Критериите за определяне размера на намалението на помощта също са посочени в чл.51, ал.2 от Наредба №8 - вида, степента и продължителността на неизпълнението. Тези критерии са законово дефинирани. При установените висока степен на неизпълнението по проекта и продължителността на неизпълнението от три години, законосъобразно с разпоредено с процесното решение връщането на пълния размер на изплатените суми по предоставената финансова помощ от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

2.3. Решение № 27 от 05.03.2019 год. постановено по адм. дело № 212 от 2018 год. по описа на Ас – Габрово, с което е отхвърлен предявеният иска от И Й Г от против ГД „Изпълнение на наказанията“ при МП с който се претендира присъждане на обезщетение за претърпени от Георгиев имуществени вреди в размер на 3 000 лева, в резултат от незаконосъобразни действия/бездействия на административен орган – ответник по делото, която сума да бъде присъдена ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда, до окончателното й изплащане, като неоснователен и недоказан.

Решението е оставено в сила с решение № 15986 от 25.11.2019 год. постановено по адм. дело

№ 5398 от 2019 год. по описа на ВАС, трето отделение. Съдът е приел, че след обсъждане на всички представени доказателства поотделно и тяхната съвкупност първоинстанционния съд е постановил обосновано и правилно решение, което не страда от посочените пороци в касационната жалба.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица, като тежестта на доказване е оставена на ищеца. Основателността на такъв иск предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата

или общината; този акт, действие или бездействие да е при и по повод изпълнение на пряка административна дейност; да е отменен по съответния ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконнообразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общините по посочения в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ред. Практиката на административните съдилища в това отношение е постоянна и последователна. Важно е да се посочи, че този сложен фактически състав не се презюмира, а подлежи на установяване от ищеца с необходимите за това доказателства. В конкретната хипотеза, той не се е справил с възложената му от закона доказателствена тежест.

Доводите изложени от жалбоподателя за допуснато нарушение на чл. 43, ал. 5 от ЗИНЗС са неоснователни. Първоинстанционният съд много подробно е обсъдил разпоредбите на чл. 43, ал. 5 от ЗИНЗС и чл. 20, ППЗИЗС и е достигнал до правилни и обосновани изводи, че от страна на касатора не са представени достатъчно убедителни писмени и гласни доказателства. Безспорно установено по делото от свидетелските показания, както и от представената от началника на Районна служба „Изпълнение на наказанията“ справка е, че на ищеца е била предоставяна възможност за къпане поне веднъж в седмицата, а през лятото всеки ден, като по този начин е реализиран минимумът от изискването на разпоредбата на чл. 151, т. 3 от ЗИНЗС. При това положение обосновани са изводите на първоинстанционния съд, че така установеното не сочи на унижително отношение към ищеца по чл. 3 от ЗИНЗС.

Настоящият съдебен състав на ВАС смята, че правилно и обосновано на доказателствата Административен съд – Габрово е достигнал до извод, че претендираните неимуществени вреди изразяващи се в унижено човешко достойнство, преживян стрес и психически тормоз, вследствие на престоя му в Следствения арест Габрово са недоказани. Административния съд е изследвал много подробно всички предпоставки за възникване правото на иск по чл. 1 от ЗОДОВ, и след като е установил, че липсват някои от тях правилно е отхвърлил иска. Доказателствената тежест в исковото производство е на ищеца, които следва да докаже с допустимите, относимите и необходимите доказателствени средства осъществяването на фактите, от които черпи права. След като ищеца не е ангажирал достатъчно доказателства във връзка с твърденията си, то административния съд правилно е приел, че исковата претенция е недоказана и е отхвърлил иска.

3. Обезсилени съдебни актове, постановени от съдия Галин Косев, в периода на атестирането му: от 09 март 2015 год. до 09 март 2020 год.:

3.1.1.Определение № 191 от 30.03.2015 год. постановено по адм. дело № 58 от 2015 год. по описа на АС – Габрово, с което се отменя по жалба на Р. Г. Л. от гр. Габрово разпореждане за допускане на предварително изпълнение на възлагателно писмо изх. № ГБ-3991-02-100 от 19.03.2015 год. на началника на [] е спряно изпълнението на възлагателно писмо изх. изх. № ГБ-3991-02-100 от 19.03.2015 год. на началника на ДНСК – София, до приключване на съдебното производство по обжалване на посоченото възлагателно писмо с влязло в сила съдебно решение.

С определение № 5678 от 19.05.2015 год. постановено по адм. дело № 4352 от 2015 год. по описа на ВАС е обезсилено процесното определение и делото е върнато за ново произнасяне по искането на Р. Г. Л. на основание чл. 197, ал. 4 от АПК.

Съдът е приел, че пред АС-Габрово е оспорено възлагателно писмо на началника на ДНСК, с което се възлага принудителното изпълнение на влязла в сила заповед № ДК-02-СЦР-114/29.10.2012г. на началника на РДНСК-СЦР за премахна незаконен строеж "Жилищна сграда" в УПИ "И с идентификатор" по КККР на с. . В писмото е определено изпълнението да се извърши от 10ч. на 30.03.2015г. до 17ч на 03.04.2015г.

Жалбата срещу възлагателното писмо подлежи на разглеждане по реда на чл. 294 и сл. АПК като такава против действията на органа по изпълнението. Подаването ѝ не спира изпълнението на обжалвания акт на органа по изпълнението, но съдът може да го спре до решаването ѝ на основанията по чл. 166, ал.2 АПК-чл. 297, ал.4 и чл. 166, ал.4 АПК. Това определение не подлежи на обжалване с ЧЖ.

Административният съд недопустимо приема оспорването като такова на индивидуален административен акт по чл. 145 и сл. АПК, искането за спиране като обжалване на разпореждане за допускане на предварително изпълнение на възлагателното писмо и се произнася с определение по чл. 60, ал.5 АПК/ подлежащо на обжалване на основание чл. 60, ал.7 АПК, поради което разглежданата ЧЖ е допустима/.

Обжалваното определение следва да бъде обезсилено и делото да се върне за ново произнасяне по искането на основание чл. 197, ал.4 вр. чл. 166, ал.2 и ал.4 АПК.

3.1.2. Определение № 497 от 12.10.2016 год. постановено по адм. дело № 181 от 2016 год. по описа на АС – Габрово, с което е отменено по жалба на ЕТ, , а разпореждане за допускане на предварително изпълнение на заповед № 1031 от 03.10.2016 год. на кмета на Община и е спряно изпълнението на заповед № 1031 от 03.10.2016 год. на кмета на Община), до приключване на съдебното производство по обжалване на посочената заповед с влязло в сила съдебно решение.

С окончателно определение № 12459 от 16.11.2016 год. постановено по адм. дело № 12679 от 2016 год. по описа на ВАС, първо отделение е обезсилено определение № 497 от 12.10.2016 г., постановено по адм. д. № 181/2016 г. по описа на Административен съд – гр.Габрово, с което по жалба на ЕТ, , а, е отменено разпореждане за допускане на предварително изпълнение на заповед № 1031 от 03.10.2016 г. на кмета на Община , отменено е определение № 497 от 12.10.2016 г., постановено по адм. д. № 181/2016 г. по описа на Административен съд – гр. Габрово, с което е спряно предварителното изпълнение на заповед № 1031 от 03.10.2016 г. на кмета на Община . Вместо него е постановено да се остави без уважение искането на ЕТ, , а за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 1031 от 03.10.2016 г. на кмета на Община . Съдът е приел, че с оспорената заповед № 1031/03.10.2016 г. и изменената с нея заповед № 1007 от 27.09.2016 г. на кмета на Община са издадени на основание чл.65, ал.1 ЗОС – за изземване на общински имоти, които се владеят или държат без основание, не се използват по предназначение или необходимостта от тях е отпаднала. Съгласно чл.65, ал.4 ЗОС заповедта по чл.65, ал.1 ЗОС подлежи на предварително изпълнение по силата на закона (обжалването не спира изпълнението на заповедта). Административният съд неправилно е приел, че указаният в оспорената заповед № 1031/03.10.2016 г. срок за изземване на имотите представлява допуснато с разпореждане на административния орган предварително изпълнение на заповедта. Оттук неправилно в обжалваното определение са

изследвани предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, респ. е прието, че доказателствената тежест за това е на административния орган.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда възможност допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2. Предпоставка за спиране от съда на изпълнението на заповед, издадена по реда на чл.65 ЗОС, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл.166, ал.2 АПК – когато изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Презумпцията на закона е, че предварителното изпълнение на заповедта за изземване на обект - общинска собственост, е в полза на общината, респ. чрез допуснатото предварително изпълнение законодателят е презюмирал наличието на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК. Предоставената на лицето възможност да поиска спиране на предварителното изпълнение вече размества доказателствената тежест съобразно предмета на производството по чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК. Оспорващият следва да докаже наличието на засегнат субективен интерес (възможност за настъпване на значими или трудно поправими вреди), сравним по значимост с охранения от законодателя обществен интерес.

Жалбата, с която е сезиран АС гр.Габрово, не съдържа твърдения за настъпване на вреди по смисъла на чл.166, ал.4 АПК, нито са приложени доказателства в подкрепа на това искане. Напротив, лицето твърди, че не е оспорило предходната заповед № 1007 от 27.09.2016 г., както и, че не обработва земите, предмет на заповедта. Следователно, пряко за него, като адресат на акта, не могат да настъпят вреди от изпълнението му, още по-малко с интензитета по чл.166, ал.2 АПК - значителни или трудно поправими. С оглед разпределението на доказателствената тежест в производството по чл.166 АПК, оспорващият не е обосновал и доказал възможността от настъпване на вреди в правната си сфера, с оглед на което искането му за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е следвало да бъде оставено без уважение.

Поради липса на допуснато с разпореждане на административния орган предварително изпълнение на оспорения акт – липса на предмет, обжалваното определение следва да бъде обезсилено като недопустимо в частта, с която се отменя това разпореждане и отменено като неправилно в частта, с която се спира допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта по чл.65, ал.1 ЗОС. На основание чл.235, ал.1 АПК следва да се постанови определение, с което искането се остави без уважение.

3.2. 1. Решение № 33 от 22.04.2016 год. постановено по адм. дело 28 от 2016 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорване на С П Ог гр. Габрово, против решение № РД-08-0012 от 12.02.2016 год. на директор на Регионална Дирекция „ „, като неоснователно и недоказано.

С решение № 6910 от 02.06.2017 год. постановено по адм. дело № 6734 от 2016 год. по описа на ВАС, шесто отделение е обезсилено процесното решение и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав за произнасяне по предмета на подадената жалба, съгласно указанията, дадени в мотивите на съдебния акт. За да приеме, че инстанцията по същество е постановила недопустим съдебен акт, касационната инстанция е приела съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК на съдебен контрол подлежи първоначалния административен акт. Актът на по-горестоящия административен орган подлежи на оспорване, само когато с него е отменен или изменен оспореният по административен ред първоначален акт и въпросът е разрешен по същество- чл. 98, ал. 2

от АПК, или в случаите изрично посочени в закона. В случая решение № РД 08-0012/12.02.2016 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане Габрово представлява контролен, а не индивидуален административен акт, който сам по себе си не поражда материалноправни последици. Тези последици възникват от потвърдения първоначален административен акт, който подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Като е приел, че жалбата е насочена срещу административен акт на по-горестоящия контролиращ административен орган, с който е потвърден първоначален индивидуален административен акт, съдът е постановил недопустимо решение, което следва да се обезсили.

Предмет на оспорването пред първоинстанционния съд е заповед № 420006 от 29.01.2016 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Габрово, с която е отказано на С. О. в отпускането на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП. В подадената жалба до съда, на втора страница, И. Д. изрично е посочил, че оспорва заповедта, с която е отказана отпускане на еднократна помощ. Номерът на самата заповед е посочен по-горе, на първа страница. От съдържанието на жалбата, както и от приложените доказателства недвусмислено се налага извода, че жалбоподателят оспорва отказа да му бъде предоставена еднократна помощ, а не конкретно решение № РД 08-0012/12.02.2016 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане Габрово. Първоинстанционният съд неправилно е приел, че предмет на оспорването е решението, с което е потвърдена заповед № 420006 от 29.01.2016 г. на директора на Дирекция

3.2.2. Решение № 78 от 17.07.2017 год. постановено по адм. дело № 77 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорването на Т. Л. в от гр. против писмо № ДД-4-Б-03.793-/1/ от 04.01.2017 год. на кмета на Община Севлиево, обективизиращо отказ да се издаде заповед на основание чл. 65 от ЗОС, като неоснователно и недоказано. Със същия съдебен акт е осъден Т. Л. в Г. от гр. Севлиево да заплати на кмет на Община Севлиево сума в размер на 300 лева – възнаграждение за юрисконсулт, представляващи направените разноски по делото.

С решение № 7156 от 14 май 2019 год. постановено по адм. дело № 11437 от 2017 год. по описа на ВАС, трето отделение е обезсилено процесното решение и е прекратено производството по оспорване на писмо с рег. № ДД-4--Б-03.793-/1/ от 04.01.2017 год. на кмета на Община . Съдът е приел, че решението е валидно, но е недопустимо. Съдът не е мотивирал в съдебния си акт направения там извод за допустимост на жалбата, с която бил сезиран.

Неправилна се явява направената от състава на АС - Габрово преценка досежно допустимостта на предявената пред него жалба срещу Писмо с рег. № ДД-4-Б-03.793-/1/ от 04.01.2017 г. на заместник – кмета на Община , действащ вместо кмета съгласно Заповед № 0427 от 26.04.2016 г., което е станало причина за постановяване на недопустим съдебен акт.

Като съобрази съдържанието на оспореното писмо, настоящият състав на Върховния административен съд намира, че то не представлява по характера си индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност от съда. Писмото не съдържа властническо волеизявление, което едностранно да поражда или да е в състояние да породи промени в правната сфера на Т. Л. в Г. з. То не води до неблагоприятни за него правни последици, нито поражда права или задължения в правната му сфера. Писмото не дава конкретно отговор на искането, направено от

Г с неговата Молба с вх. № ДД-4-Б-03.793 от 12.12.2016 г., подадена до кмета на Община Севлиево, която впрочем представлява сигнал до административния орган, както е посочено в самата нея. Като изхожда от неговото съдържание настоящият състав приема, че то има уведомителен и разяснителен характер, предвид което жалбата срещу него е била недопустима. Като не е съобразил това, първоинстанционният съд е постановил недопустимо съдебно решение, което макар да е валидно, следва да бъде обезсилено, а производството по оспорването на това писмо следва да бъде прекратено. Налице е касационно основание по чл. 209, т. 2 АПК, за което при касационната проверка Върховният административен съд следи служебно.

3.2.3. Решение № 57 от 06.06.2017 год. постановено по адм. дело № 90 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлен предявеният иск от А Ц; Пк от гр. ю против НОИ – София, представляван от управител за заплащане на обезщетение за претърпени вреди вследствие на незаконосъобразен акт – Разпореждане на ръководител ПО в ТП на НОИ – Габрово № 1023-07-17#6 от 06.12.2016 год. при или по повод изпълнение на административна дейност в размер на 57 000 лева, като неоснователен и недоказан. Постановен е и осъдителен диспозитив относно разноските.

С решение № 13593 от 07.11.2018 год. постановено по адм. дело № 8165 от 2017 год. по описа на ВАС, трето отделение е обезсилено процесното решение и е прекратено производството по делото. Съдът е приел, че с оглед задължителна служебна проверка за допустимост на атакуваното съдебно решение, вменена му от разпоредбата на чл.218, ал.2 от АПК, съдът констатира, че постановеното съдебно решение е недопустимо по смисъла на чл.204, ал.1 от АПК. Разпоредбата на чл.204, ал.1 от АПК императивно въвежда единствено изискване за допустимост на осъдителния иск по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – административният акт, от който се претендират вредите, да е отменен по административен или съдебен ред преди предявяването на иска. Както правилно е установил първоинстанционният административен съд, Разпореждане № 1023-07-17 # 6 от 06.12.2016 г. на ръководителя „ПО“ пр ТП на НОИ – гр. Габрово , от което след изрични указания на съда и след уточнение от страна на процесуалния представител на А П адв. Мѐ , направено устно в съдебно заседание от 18.05.2017 г. , ищецът претендира вредите, не е обжалвано от А. П, поради което е влязло в сила- обстоятелство, saniращо евентуалната му унищожаемост и водещо до извод за законосъобразността му . Обосновано АС-Габрово е заключил, че по делото липсват данни за каквито и да било незаконосъобразни фактически действия и бездействия на служителите на НОИ при и по повод дейността им, които да увреждат А П и чието овъзмездяване същият да претендира.

Касаторът едва с касационната си жалба сочи ново основание за исковата си претенция – претендира вредите от грубото отношение на служителите на ТП на НОИ- Габрово, които не му били разяснили правата му по повод подадените от него две молби, предмет на цитираното по-горе разпореждане за спиране на административното производство , с което го били лишили от възможността му да се защити. Подобно изменение на основанието на иска е недопустимо предвид императивната норма на чл.214, ал.1 от ГПК, приложима на основание чл.144 от АПК.

С оглед гореизложеното съдебното решение следва да бъде обезсилено като недопустимо, а производството по делото – прекратено.

3.2.4. Решение № 101 от 02.11.2016 год. постановено по адм. дело № 113 от 2016 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорване на С Б Т от

гр. [] против решения, приети на Общото събрание на факултет „С [] при Ту – Габрово, обективирани в протокол № 04 от 30.05.2016 год., като неоснователно и недоказано. Осъдена е С [] Б [] а П [] а от гр. [] да заплати на Ту – Габрово, представляван от ректор на Ту – Габрово сума в размер на 550 лева, представляваща разноски по делото – възнаграждение за адвокат.

С решение № 4548 от 12.04.2017 год. постановено по адм. дело № 14111 от 2016 год. по описа на ВАС, седмо отделение е обезсилено процесното решение, в частта, с която е отхвърлена жалбата на П [] срещу решенията по т. 2, 3, 4 и т. 5 от дневния ред, обективирани в протокол № 4 от 03.05.2016 год. от проведено Общо събрание на факултет „Стопански“ при Ту – Габрово, прекратено е съдебното производство в тази част, отменено е оспореното решение, в останалата част и делото е върнато на ново разглеждане от друг състав на същия съд. Касационната инстанция е приела, че съгласно разпоредбата на чл.218, ал.2 АПК за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Настоящата инстанция намира, че решението на Административен съд Габрово е недопустимо в частта, с която е отхвърлена жалбата на П [] срещу решенията по т.2,3,4 и т.5 от дневния ред, обективирани в протокол 04 от 30.05.2016г. от проведено Общо събрание на факултет „Стопански“ при Ту- Габрово. Това е така, тъй като за Панайотова не е налице правен интерес за оспорване на решението в цитираните по-горе части, доколкото същите не засягат нейни законни права и интереси. За нея е налице правен интерес единствено за обжалване на решението на Общото събрание по т.1, с което е прекратен нейния мандат като декан на факултет “Стопански“ Ту- Габрово.

Изложеното до тук налага обезсилване на решението на административен съд Габрово в описаната по-горе част и прекратяване на съдебното производство в същата част.

Първоинстанционното решение, в частта, с която е отхвърлена жалбата на П [] срещу решението на Общото събрание на факултета по т.1 от дневния ред, обективирано в протокол 04 от 30.05.2016г. от проведено Общо събрание на факултет „С [] ..“ при Ту- Габрово., е допустимо.

С обжалваното решение, в неговата допустима част, Административен съд Габрово е отхвърлил жалбата на С [] а против решение на Общото събрание на факултет „С [] ..“ по т.1 от дневния ред, обективирано в Протокол №4/30.05.2016г.

За да отхвърли жалбата, съдът е приел, че актът е издаден от компетентен административен орган в кръга на неговите правомощия в съответната писмена форма, съдържа необходимите реквизити, и е в съответствие с материалния и процесуалния закон. Съдът е приел че е доказано наличието на материалните предпоставки за приемане на оспореното решение. Така мотивиран АС - Габрово със своето решение е отхвърлил жалбата на се [] Б [] П []

Решението е неправилно, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съдът не е указал на административния орган, че той носи доказателствената тежест за установяването на фактите и обстоятелствата относно компетентността на издателя на акта, а именно, че оспореното решение е прието от легитимен орган. По делото е приложен протокол № 2 от 29.01.2016г. от проведено заседание на факултетния съвет на факултет “Стопански” . По т.3 от дневния ред са приети правила за определяне на общата численост и структурния състав на Общото събрание на факултет „Стопански“ за мандат

2015 -2019г. Същите обаче не са представени по делото и не са приобщени към доказателствения материал. Тези правила са от съществено значение за установяване компетентността на административния орган. Липсата им прави невъзможно извършването на преценка от страна на съда относно това дали Общото събрание е било конституирано съобразно приетите от ФС правила, определящи числеността и структурата на Общото събрание.

Задължението на съда за даване на указания следва от спазване принципа на служебното начало в административния процес и от разпоредбата на чл.171, ал.4 АПК, задължаваща съда да указва на страните, че за някои обстоятелства от значение за делото същите не сочат доказателства.

Неизпълнение на задължението по чл.171, ал.4 АПК от страна на съда съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като в резултат на това нарушение делото е било решено, без да са установени всички факти от значение по случая. Съдът е решил делото при неизяснена фактическа обстановка. Видно от данните по делото, останало е неизяснено дали решението за прекратяване на мандата на Панайотова като декан на факултет „Стопански“ е взето от легитимен орган, конституиран съобразно приетите от ФС правила.

Предвид изложените съображения касационната жалба е основателна, а обжалваното решение, в допустимата му част като неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане съдът следва да постанови определение по чл.171, ал.4 АПК, като укаже на страните за кои конкретни факти не сочат доказателства, като даде възможност на ответника по жалбата да представи приетите на осн. чл.26, ал.4 ЗВО с протокол № 2 на 29.01.2016г. от ФС на факултет “Стопански“ правила за определяне на общата численост и структурния състав на Общото събрание на факултет „Стопански“ за мандат 2015 - 2019г.

3.2.5. Решение № 95 от 23.12.2014 год. постановено по адм. дело № 155 от 2014 год. по описа на АС – Габрово, с което е отменено Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2013 год. изх. рег. № 02-070-6500/540 от 12.08.2014 год. на директор на ДФ „Земеделие“, с което по отношение на М Йс Мг от гр. С е отказано финансово подпомагане на осн. чл. 43, ал. 3 от ЗПЗП за сума в размер на 8 160, 18 лева.

С решение № 1203 от 04.02.2016 год. постановено по адм. дело № 1891 от 2015 год. по описа на ВАС, трето отделение е обезсилен процесният съдебен акт и делото е върнато на ново разглеждане от друг състав на съда. Съдът е приел, че не е налице произнасяне по предмета на депозираната жалба. Посочил е, че жалбоподателят е този, който определя предмета на делото и обема на търсената защита, с подадената до съда жалба, съгласно чл.150, ал.1, т.5 и 6 от АПК. Съответно съдът дължи произнасяне и се произнася само по предмета на делото, с който надлежно е сезиран. Произнасянето извън определения със жалбата предмет прави постановеното решение недопустимо.

В случая ответникът по касационната жалба е оспорил пред Административен съд Габрово уведомително писмо на изпълнителния директор на Държавен фонд „ в частта му, с която му е отказано финансово подпомагане на основание чл.12 от Наредба №11/2008 г. Изрично в жалбата си е посочил, че незаконосъобразно от административния орган е приета за недопустима за подпомагане заявена площ от 6.42 ха и за която му се следва подпомагане. Видно от Таблица 1, неразделна част от оспореното уведомително

писмо, по мярка НР1 е искана сума в размер на 11690.6 лв., оторизирана е такава в размер на 6793.67 лева, като за възприетата като недопустима, наддекларирана площ е извършено намаление със сума в размер на 4896.93 лева. С обжалваното решение съдът не се е произнесъл по въведения от жалбоподателя предмет на спора. Изложените фактически и правни съображения в мотивите и постановения диспозитив са по непредявено искане. Неясно защо в мотивите си съдът е приел, че предмет на оспорване е наложена санкция за бъдещ период в размер на 8160.18 лева, каквато санкция не фигурира в уведомителното писмо, съответно не е предмет на оспорване, както и че извършва проверка за законосъобразност на обжалван акт за установяване на публично държавно вземане. Обратно на приетото в мотивите, като предмет на оспорване, в диспозитива на обжалваното решение се постановява отмяна на увеломително писмо на директора на ДФ „Земеделие“, с което по отношение на М: М. е отказано финансово подпомагане на основание чл.43, ал.4 от ЗПЗП за сума в размер на 8160.18 лева, което произнасяне е несъответно на искането, отправено в жалбата до съда. Доколкото сума в такъв размер фигурира в обжалваното пред съда уведомително писмо, то това е оторизирана сума по СЕПП, при отразяване в него и че е изплатена. Носителят на субективното право на жалба, търсещ защита на съответното материално право, е този, който определя предмета на делото. В случая, като не се е произнесъл по въведения такъв от надлежната страна, административният съд е постановил недопустимо решение.

3.2.6. Решение № 168 от 30.11.2017 год. постановено по адм. дело № 191 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлен предявеният иск от А Ц П от гр. Габрово против областен управител на Област Габрово, с която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени от П имуществени вреди при или по повод изпълнение на административна дейност, в размер на 180 00 лева, като неоснователен и недоказан.

С решение № 9120 от 17.06.2019 год. постановено по адм. дело № 1673 от 2018 год. по описа на ВАС, трето отделение е обезсилено процесното решение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. За да приеме, че оспореният съдебен акт е недопустим, касационната инстанция е посочила, че съдът е процедира правилно, като е събрал административната преписка и водените между страните дела. Въпреки това обаче, вместо да разгледа иска, така, както е предявен, се е произнесъл по иск, с какъвто не е сезиран и не е обсъдил събраните доказателства. Никъде в исковата молба ищецът не е твърдял, че претендира вреди от Заповед №РД-02-02-117/27.09.2017г., още повече, че същата представлява влязъл в сила административен акт и като такъв представлява процесуална пречка за водене на иск за обезщетение поради неговата незаконосъобразност. Съдът е следвало да се произнесе по конкретните наведени твърдения в исковата молба – а именно има ли задържани от областния управител документи, представени от касатора, които не са били изпратени на Централната комисия по чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица. За целта съдът е следвало да изиска документите, които областният управител е предоставил на комисията / от самата комисия/ и да констатира идентични ли са по брой и съдържание с тези, представени по по административната преписка пред областния управител, както и да извърши проверка какви заверки на тези документи са извършвани от областната администрация.

Освен че е подменил предмета на спора, съдът не е дал подробни и конкретни указания по доказателствената тежест, поради което неправилно е заключил, че твърдяните от ищеца морални страдания не са доказани.

По изложените съображения следва делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав за произнасяне по предявения иск, при което следва да бъде разгледано посоченото от ищеца основание и дадени подробни и конкретни указания по доказателствената тежест.

3.2.7. Решение № 113 от 18.10.2017 год. постановено по адм. дело № 222 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлена искова молба от Г. И. Д. от гр. I против бездействие на ДФ „ „ по задължение за извършване по м. 10 по заявление с УИН „ за кампания 2015 год. и заявление с УИН „ за кампания 2016 год. с искане ДФ „ да изпълни задълженията си произтичащи от разпоредбите на действащата нормативна уредба и да се произнесе по посочените две заявления, в частта им по отношение на парцелите, заявени за подпомагане по направление „Възстановяване и поддържане на постоянно затревени площи с висока природна стойност“ /ВПС/ и направление „контрол на почвената ерозия“ във връзка с разпоредбите на чл. 3, т. 1 и т. 4 от Наредба № 7 от 24.02.2015 год.

С решение № 154 от 07.01.2019 год. постановено по адм. дело № 13667 от 2017 год. по описа на ВАС, четвърто отделение е обезсилен процесния съдебен акт, в частта по оспорване бездействие на ДФ „ „ по задължение за извършване на плащане по мярка 10 по заявление с УИН „ за кампания 2016 год., прекратява производството по адм. дело № 222 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, оставя в сила решение № 113 от 18.10.2017 год. постановено по адм. дело № 222 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, в останалата част и е осъден Г. И. Д. от гр. I да заплати на Държавен фонд „ „ разноски по делото в размер на 100 лева. За да достигне до този резултат, касационната инстанция е приела, че решението в частта, в която съдът се е произнесъл по Заявление с УИН „ за кампания 2016 година е недопустимо и следва да бъде обезсилено.

С разпореждане № 550/01.08.2017 година съдът е отделил производството по оспорване на бездействие на ДФ „ „ по задължение за извършване на плащане по мярка 10 по Заявление с УИН 07/230616/42159 за кампания 2016 г. за разглеждане в друго дело. След извършена служебна справка, настоящата инстанция констатира, че по горепосоченото дело е било образувано адм. дело №231/2017 година. С решение № 184 от 12.01.2018 г., постановено по адм. дело № 231/2017 г. Административен съд – Габрово е отхвърлил предявеното от настоящия касатор оспорване на бездействие на изпълнителния директор на Държавен фонд „ „ по задължение за извършване на плащане по мярка 10 и Заявление с УИН „ за кампания 2016 г. и го е осъдил да заплати разноски. С решение № 9008/02.07.2018 г., постановено по адм. дело 5446/2018 г. по описа на Върховен административен съд е оставено в сила решение № 184 от 12.01.2018 г., постановено по адм. дело № 231/2017 г. Административен съд – Габрово.

Ето защо настоящата инстанция намира, че след като с обжалваното в настоящото производство решение по адм. дело № 222/2017 г., АС-Габрово се е произнесъл по оспорване на бездействие на изпълнителния директор на Държавен фонд „ „ по задължение за извършване на плащане по мярка 10 и Заявление с УИН „ за кампания 2016 г. е постановил недопустимо решение, което в тази част следва да бъде обезсилено.

Решението в частта, в която се оспорва бездействие на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ по задължение за извършване на плащане по мярка 10 по Заявление с УИН за кампания 2015 е правилно.

Първоинстанционният съд подробно е изследвал и изяснил фактическата обстановка по делото, обсъдил е доказателствата, възраженията и относимата правна уредба и правилно е констатирал, че за изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ не е налице задължение да изплати на оспорващия сума за кампания 2015 г. по силата на закона. Правилно е мотивирал извод, че предявеното оспорване на Габрово Д.З., с което по реда на чл. 257 от АПК се обжалва бездействие на изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за извършване на плащане по мярка 10 и Заявление с УИН за кампания 2015 е неоснователно и следва да се отхвърли. При прегледа на правомощията на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, относно заявленията за подпомагане по заявената мярка – относимата наредба (Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020) и цитираната от жалбоподателя разпоредба на чл. 75, параграф 1 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013, съдът е направил правилен извод, че задължението за плащанията по схемите за подпомагане следва да се разглежда заедно с останалите хипотези на чл. 75.

Следва да бъде посочено, че предмет на защитата по чл. 257 от АПК е задължението на административния орган да извърши дължими по закон действия, т. е. действия по изпълнение на своите законни правомощия. Производството по чл. 257, ал. 1 от АПК дава процесуална възможност за защита на гражданите и организациите срещу бездействието на администрацията, в хипотезата, когато органите са задължени да извършат предписани от закона или подзаконов нормативен акт действия. В този случай на задължението на административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, следва да съответства регламентирано от същия нормативен акт субективно право на гражданин или организация, като двата елемента съставят регламентирано от този нормативен акт административно правоотношение. Следователно е необходимо наличие на такова административно правоотношение, при което да е налице защитимо от закона субективно право, което да може да бъде реализирано директно по силата на правна норма чрез съответстващо му действие от страна на административни орган, без да е необходимо издаване на индивидуален административен акт. Това са основните предпоставки за основателност на претенцията по чл. 257, ал. 1 АПК, който извод се налага от анализа на тази норма в съвкупност с разпоредбата на чл. 256 от АПК. Съществен аргумент в тази насока е и чл. 257, ал. 2 АПК, тъй като чрез осъждане на органа да извърши действието целеният правен резултат следва да възникне директно в правната сфера на гражданина като субект в правоотношението.

Изплащането на финансово подпомагане представлява регламентирана дейност на законово ниво, която е свързана с определени дейности и едва след тяхното изпълнение може да последва изплащане. Неизплащането на претендираните суми не представлява бездействие на административния орган, произтичащо пряко от закон нито на основание чл. 256 или чл. 257 АПК.

На основание чл. 221, ал. 2 от АПК, настоящата инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния съд в останалата част.

Предвид изложеното оспореното решение на Административен съд – Габрово в частта касаеща оспорване на бездействие на ДФ „Земеделие“ по задължение за извършване на

плащане по мярка 10 по Заявление с УИН () за кампания 2016 г. следва да се обезсили като недопустимо.

В останалата част решението е правилно, постановено е при спазване на материалния и процесуалния закон, обосновано е и не страда от изложените с касационната жалба пороци, поради което следва да се остави в сила.

3.2.8. Решение № 13 от 09.03.2016 год. постановено по адм. дело № 236 от 2015 год. по описа на АС – Габрово, с което е отменено писмо изх. № 20-52593 от 11.09.2015 год. на СГКК – Габрово като неправилно и незаконосъобразно. Постановен е и осъдителен диспозитив.

С решение № 514 от 17.01.2017 год. постановено по адм. дело № 7600 от 2016 год. по описа на ВАС, второ отделение е обезсилен процесният съдебен акт и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг съдебен състав. Съдът е приел, че обжалваното решение е недопустимо, по следните съображения:

С обжалваното решение административният съд е отменил "Писмо изх.№ 20-52593/11.09.2015г.на началника на _____". С него се съобщава извършеното на основание чл. 53, ал.1,т.3 ЗКИР изменение на данни в кадастралния регистър за имот 65927.501.1864-1.заличаване като носители на право на собственост и регистрирането им като носители на ограничено вещно право на ползване на лицата: П

_____ и _____

и 2.вписване на община Севлиево като собственик на имота въз основа на Решение №36/21.02.1967г. на ИК на _____ю. Изменението на данни в кадастралния регистър, когато не е свързано и не се изменят и данни в кадастралната карта, се извършва по реда на чл. 53 ЗКИР без издаване на заповед-чл. 53а, ал.1 ЗКИР. Изменението в КРНИ представлява извършено чрез действие волеизявление на административен орган, което е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК. С него се засягат права на лицата, чиито данни за правото на собственост върху имота са заличени и такива са записани на община Севлиево. Той подлежи на съдебен контрол на общо основание, защото не е изрично изключен със ЗКИР (чл. 120, ал.2 Конституция на РБ). Съобщението за извършеното изменение в КР обаче не притежава белезите на индивидуален административен акт. Писмото има уведомителен характер и с него не се засягат права и законни интереси на правни субекти. Като е приел противното и е отменил писмото, с което се съобщава изменението на КР, административният съд е постановил недопустимо решение.

Правото на жалба е упражнено само от три лица _____ и _____ и постановената отмяна изцяло, вкл. и по отношение на неоспорващи лица, е недопустима. Тези лица, респ. наследници на заинтересувани лица, не са упражнили собствените си права на оспорване и отмяна може да се постанови само по отношение на данните в КР, които касаят оспорващите.

Недопустимото решение следва да бъде обезсилено и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. То следва да започне с оставяне на жалбата без движение за уточняване на предмета на оспорване-изменението в КРНИ в гр. Севлиево за ПИ с идентификатор 65927.501.1864 относно данните на оспорващите или писмото, с което изменението е съобщено.

3.2.9. Решение № 141 от 27.11.2017 год. постановено по адм. дело № 256 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, тричленен състав, с което е отменено решение №125 от 15.08.2017 г. на Общинския съвет-Трявна за изменение и допълнение на Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община Трявна в частта по чл.45, ал.1, т.51, като се въвежда такса за регистрация на бавнодвижещи се моторни превозни средства, предназначени за теглене на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, и на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, които са теглени от бавнодвижещи се превозни средства, като незаконосъобразно.

С решение № 10773 от 10.07.2019 год. постановено по адм. дело № 1017 от 2018 год. по описа на ВАС, трето отделение е обезсилено решение № 141 от 27.11.2017 г. по адм. дело № 256 от 2017 г. по описа на Административния съд-Габрово, с което по оспорване на областния управител на област Габрово е отменено решение №125 от 15.08.2017 г. на Общинския съвет-Трявна за изменение и допълнение на Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Трявна в частта по чл.45, ал.1, т.51, като се въвежда такса за регистрация на бавнодвижещи се моторни превозни средства, предназначени за теглене на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, и на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, теглени от бавнодвижещи се превозни средства, оставено е без разглеждане оспорването на областния управител на област Габрово срещу решение № 125 от 15.08.2017 г. на Общинския съвет-Трявна за изменение и допълнение на Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Трявна в частта по чл.45, ал.1, т.51, като се въвежда такса за регистрация на бавнодвижещи се моторни превозни средства, предназначени за теглене на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, и на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, теглени от бавнодвижещи се превозни средства, прекратено е съдебното производство и е осъдена Областната администрация - Габрово да заплати на Общинския съвет- Трявна разноски в размер на 600 лева. За да приеме, че оспореното първоинстанционно решение за недопустимо, касационната инстанция е посочила, че съгласно чл.45, ал.4 от Закона за местното управление и местната администрация областният управител упражнява контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети, освен ако в закон е предвидено друго. Той може да върне незаконосъобразните актове за ново обсъждане в общинския съвет или да ги оспорва пред съответния административен съд. Оспорването спира изпълнението на индивидуалните и на общите административни актове и действието на подзаконовите нормативни актове. Както ясно посочва законовата норма, именно актовете, които издава общинския съвет, а не решенията, с които ги приема, се оспорват пред съответния административен съд.

Решенията, с които се приемат, изменят или допълват нормативни актове, са елемент от тяхната форма, поради което не подлежат на самостоятелен съдебен контрол. Тяхната законосъобразност се проверява в рамките на проверката за законосъобразност на нормативния акт. Решенията, взети на редовно заседание, с необходимото мнозинство, формират волята на компетентния държавен орган, която в случая е била да се измени и допълни действащ подзаконов нормативен акт.

Областният управител на област Габрово е оспорил решението на Общинския съвет-Трявна, с което е била изменена и допълнена Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Трявна в частта по чл.45,

ал.1, т.51, вместо самата нормативна разпоредба, който счита за незаконосъобразна. Административният съд също не е направил разграничение между решението на общинския съвет за приемане на изменение и допълнение на наредбата и самата наредба като нормативен акт, макар да се е произнесъл в състав от трима съдии или в състава, в който съдът заседава при оспорване на нормативни актове (чл.191 АПК). Отменил е решението на Общинския съвет-Трявна вместо да прекрати производството по оспорването на областния управител. Не е допустимо да се отмени решението, с което е приет нормативния акт, тъй то е формата на волеизявлението на издателя на акта, а не самото волеизявление, с което се създават общи правила за поведение.

Тъй като съдът се е произнесъл по недопустим предмет на производството, решението му следва да се обезсили. Оспорването на областния управител на област Габрово следва да се остави без разглеждане, като се постанови прекратяване на съдебното производство.

3.2.10. Решение № 212 от 13.11.2018 год. постановено по адм. дело № 275 от 2018 год. по описа на АС – Габрово, тричленен състав, с което е отменен по протест от прокурор при Окръжна прокуратура Габрово против Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с решение № 39 от 30.01.2012 год. на Общински съвет Дряново. Постановен е осъдителен диспозитив.

С решение № 16847 от 10.12.2019 год. постановено по адм. дело № 300 от 2019 год. по описа на ВАС, второ отделение е обезсилено решение № 212 от 13.11.2018 г., постановено по адм. дело № 275 от 2018 г. по описа на Административен съд Габрово в частта, с която са отменени разпоредбите на чл. 40, чл. 53, ал. 1, т. 4 и чл. 59, ал. 8 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с решение № 39 от 30.01.2012 г. на Общински съвет Дряново, прекратено е производството по делото в тази част, отменено е решение № 212 от 13.11.2018 г., постановено по адм. дело №275 от 2018 г. по описа на Административен съд Габрово в частта, с която е отменена Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с решение № 39 от 30.01.2012 г. на Общински съвет Дряново извън разпоредбите на чл. 40, чл. 53, ал. 1, т. 4 и чл. 59, ал. 8 от нея и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на същия съд при съобразяване с мотивите на настоящото решение. Съдът е приел, че решението е недопустимо в частта, в която са отменени разпоредбите на чл. 40, чл. 53, ал. 1, т. 4 и чл. 59, ал. 8 от процесната наредба по следните съображения:

В протеста, въз основа на който е образувано производството по настоящото дело, прокурорът при Окръжна прокуратура Габрово е изложил аргументи единствено за нарушаване на процедурата по приемане на подзаконовия нормативен акт, приет с решение № 39 от 30.01.2012 г. на Общински съвет Дряново, при позоваване на мотивите на влезли в сила съдебни решения по адм. дело № 29/2017 г. и адм. дело № 241/2017 г. на Административен съд Габрово, с които са отменени разпоредбите на чл. 40, чл. 53, ал. 1, т. 4 и чл. 59, ал. 8 от същата Наредба, приета с посоченото решение. Това обстоятелство се установява от приетите в първоинстанционното производство съдебни актове. Отмяната на посочените норми е отразено и в представената по делото действаща редакция на Наредбата.

Производството по оспорване на нормативни административни актове е регламентирано в разпоредбите на раздел III „Оспорване на подзаконови нормативни актове“ от глава десета на дял трети от АПК. Според правилото на чл. 187, ал. 1 АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето, а според на ал.

2 от същия член последващо оспорване на подзаконов нормативен акт на същото основание е недопустимо. Противно на приетото от съда в случая е налице отрицателната процесуална предпоставка по чл. 187, ал. 2 АПК за допустимост на производството по оспорване на трите разпоредби. Същите вече са били предмет на съдебен контрол. Последващото оспорване на подзаконов нормативен акт на същото основание е недопустимо спрямо нормите, които вече са отменени, независимо от обстоятелството, че в случая се протестира Наредбата в цялост. Законодателят изрично е установил правилото за еднократност на оспорването. Съдебните решения, с които цитираните три разпоредби от Наредбата са отменени, имат действие по отношение на всички. С оглед изложеното предвид разпоредбата на чл. 187, ал. 2 АПК, която ограничава повторното оспорване на подзаконовия нормативен акт на същото основание, протестът в тази част е бил недопустим и е следвало да бъде оставен без разглеждане. Предходното оспорване, също по протест на прокурора, е процесуална пречка за допустимост на производството по повторно оспорване на разпоредбите на чл. 40, чл. 53, ал. 1, т. 4 и чл. 59, ал. 8 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета с решение № 39 от 30.01.2012 г. на Общински съвет Дряново. Като го е разгледал по същество в тази част, съдът е постановил недопустимо решение, което следва да се обезсили на основание чл. 221, ал. 3 АПК, а производството по делото в тази част – да се прекрати.

Решението е неправилно в останалата му част поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, довели и до неговата необоснованост.

В изпълнение на дадените от съда указания общинският съвет е представил по делото актуална, действаща редакция на Наредбата, както и доказателства за извършени след приемането ѝ изменения и допълнения.

Протестът на прокурора от Окръжна прокуратура – Габрово е мотивиран единствено със съображения за неспазване на действащите към момента на приемане на подзаконовия нормативен акт законови изисквания. Видно от приложените обявления и публикация в Държавен вестник съобщението по чл. 188 във вр. с чл. 181, ал. 1 и 2 АПК е за подадено оспорване по този протест срещу Наредбата, приета от Общински съвет Дряново с решение № 39 от 30.01.2012 г. В първоинстанционното производство Наредбата е представена освен в първоначалната ѝ редакция, предмет на протеста, така и в нейната актуална, сега действаща редакция. От съдържанието на последната се установява, че Наредбата е изменяна и допълвана с последващи решения на общинския съвет, както следва: от 21.06.2012 г., с което е отменен раздел V от глава III; от 10.04.2014 г., с което е изменен чл. 57, ал. 4 и от 24.07.2014 г. В обжалваното решение не са изложени фактически и правни съображения в тази насока.

С оглед изложеното настоящият състав приема, че в нарушение на съдопроизводствените правила първоинстанционният съд не е дал указания на подателя на протеста да уточни предмета на оспорване, а именно: дали се оспорват единствено приетите с решение № 39 от 30.01.2012 г. разпоредби на Наредбата или и тези, изменени и допълнени с посочените по - горе решения на общинския съвет. В случай, че протестът се поддържа относно отмяната на Наредбата в първоначалната ѝ редакция и доколкото някои от разпоредбите са отменени и изменени, то част от приетите текстове към 30.01.2012 г. вече не са действащо право, поради което не могат да бъдат предмет на съдебна проверка за законосъобразност. В тази хипотеза не би бил налице правен интерес от подаването на протеста, след като защитата, която се търси всъщност се свежда до отмяната на

разпоредбите в първоначално оспорената редакция и премахването им от позитивното право, което вече е осъществено. В случай, че Наредбата се оспорва в актуалната ѝ редакция, то съгласно чл. 150, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 196 АПК в протеста следва да се посочи в какво се състои незаконосъобразността на акта спрямо действащите към момента за съответните норми изменения. Едва след конкретизиране на предмета на спора при приложение на чл. 158, ал. 3 АПК, съдът е длъжен да извърши проверка на допустимостта на протеста изцяло или частично, след което да направи преценка на законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК. Тази преценка следва да се извърши в съответствие с изискванията на чл. 192а АПК.

Предвид изложеното обжалваното решение като неправилно следва да се отмени на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК в частта, в която е отменена процесната Наредба извън разпоредбите на чл. 40, чл. 53, ал. 1, т. 4 и чл. 59, ал. 8 от същата, а делото - да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд в тази му част. При новото разглеждане на делото съдът следва да съобрази процесуалните си действия с направените от подателя на протеста уточнения, за които следва да му даде нарочни указания.

3.2.11. Решение № 139 от 04.10.2018 год. постановено по адм. дело № 170 от 2018 год. по описа на АС – Габрово, с което отхвърлено оспорване на І _____ от гр. І _____ против решение от 14. 05.2018 год. на директор на Дирекция „І _____ при Община Габрово, с което е потвърден оспорения АУЗД № 000039 от 17.01.2013 год., като неоснователна и недоказана. Присъдени са съдебно – деловодни разноски по водене на делото пред първоинстанционния съд.

С решение № 6512 от 02.05.2019 год. постановено по адм. дело № 14117 от 2018 год. по описа на ВАС, осмо отделение е обезсилено процесното решение и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав. За да приеме, че инстанцията по същество е постановила съдебен акт, който следва да се обезсили, касационната инстанция е приела, че според чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местни данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК; обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред, а по ал. 3 в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Съгласно ал. 4, служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината, а според ал. 5 кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община има правомощията на териториален директор на НАП.

В глава четиринадесета от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл. 107 ал. 3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК. В конкретния случай се касае до определяне на задължение за данък върху превозните средства по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК. По чл. 107, ал. 4 от ДОПК актът за установяване на задължение по декларация може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция. В производството по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ по установяване на задължение по декларация за данък върху превозните средства, ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община осъществява функциите на териториален директор на НАП, а компетентният горестоящ орган е ръководителят на звеното за местни

приходи в съответната община. На основание чл.144 и чл.156, ал.1 и 3 от ДОПК може да се обжалва пред съда първоначалният административен акт само в частта, която е обжалвана по административен ред и е потвърдена при това обжалване.

В жалбата е оспорен АУДЗ № [] и потвърждаващото го решение на директора на Дирекция [] при Община Габрово. Съдът е разгледал спора по същество, но в нарушение на чл.156, ал.1 от ДОПК се е произнесъл по оспорване на решение от 14.05.2018г. на директора на Дирекция [] " при Община Габрово, който по чл.156, ал.1 от ДОПК не е допустим предмет на оспорване. Постановеното решение по недопустим за обжалване предмет е недопустимо.

3.2.12. Решение № [] от 14.12.2018 год. постановено по адм. дело № [] от 2018 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорване на [] от гр. Габрово против разпореждане № [] от 20.08.2018 год. на Началник група [] в сектор [] на отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР – Габрово, като неоснователно и недоказано.

С решение № 16059 от 26.11.2019 год. постановено по адм. дело № 3462 от 2019 год. по описа на ВАС, пето отделение е обезсилил процесния съдебен акт и е върнал делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав. Съдът е приел, че решението на първоинстанционния съд е недопустимо.

Видно от приетите по делото доказателства, издател на оспорения административен акт пред АС-Габрово е полицейски орган- Началник група [] в сектор []

на отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР – Габрово, който както правилно е приел съда, в това си качество, съгласно чл. 64 от ЗМВР е издал процесното разпореждане.

След като полицейския орган в качеството му на административен такъв е издал оспорения акт, същият е следвало да бъде конституиран като страна в процеса пред АС-Габрово. Вместо това с разпореждане № [] като ответна страна в образуваното съдебно производство пред административния съд е конституирана Областна дирекция на ОДМВР-Габрово.

ОДМВР-Габрово е участвала като ответна страна до приключване на устните състезания и съответно на нея е съобщено за изготвения съдебен акт по делото, в който е постановен отхвърлителен диспозитив по отношение на акт на Началник група [] в сектор []

на отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР – Габрово, който не е бил конституиран като ответник по делото.

Съдебният акт е постановен при неправилно конституиране на страните и при участие в производството на ненадлежна страна, което води до недопустимост на обжалваното решение. Същото като недопустимо следва да бъде обезсилено, а делото да се върне на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

При новото разглеждане на делото съдът следва да конституира като ответник издателят на обжалвания индивидуален административен акт, с чието участие да се проведе съдебното производство, при спазване и на съответните съдопроизводствени правила.

Предвид обезсилването на решението като недопустимо не следва да се обсъждат доводите за неговата неправилност.

3.2.13. Решение № _____ от 18.03.2016 год. постановено по адм. гр. дело № _____ от 2015 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлен предявеният иск по чл. 1, ал. 1 от _____ срещу Окръжен съд – Габрово, представляван от административен ръководител, Председател на Окръжен съд – Габрово, с който се претендира присъждане на обезщетение за претърпени от _____ неимуществени вреди в размер на _____ като неоснователен и недоказан.

С решение № _____ от 05.07.2017 год. постановено по адм. дело № _____ от 2016 год. по описа на ВАС, трето отделение е обезсилено процесното решение, оставена е без разглеждане исквата молба на _____ срещу Окръжния съд-Габрово, с която е предявен иск за присъждане на обезщетение в размер на 30400 лева за неимуществени вреди, причинени от неравно третиране, изразяващо се в поддържането на архитектурна среда в сградата на Съдебната палата-Габрово, която затруднява достъпа на лица с увреждания и е прекратено съдебното производство. Касационната инстанция е приела, че административният съд не е разполагал с правомощие да се произнесе по правния спор за присъждане на обезщетение за вреди, причинени от дискриминация. Органите, които имат правомощия да установяват неравно третиране, са Комисията за защита от дискриминация (чл.47, т.1 ЗЗДискр) и гражданските съдилища (чл.71, ал.1,т.1 ЗЗДискр). Административните съдилища не са компетентни да се произнесат за наличието на нарушения на специалния закон или на други закони, въвеждащи изисквания за равенство в третирането.

Първоинстанционният съд не е тълкувал разпоредбите на чл.71, ал.1 и чл.74, ал.1 от Закона за защита от дискриминация и не е установил точния смисъл на употребените в тях изрази "извън случаите по раздел I"/ "в случаите по раздел I". Глава четвърта от Закона за защита от дискриминация урежда всички производства, в които се осъществява защитата от дискриминация. Раздел първи, глава четвърта от закона, урежда производството пред Комисията за защита от дискриминация, а раздел втори - производствата пред районния и административния съд.

В раздел втори се уреждат и производствата за търсене на обезщетение за вреди, произтичащи от неравно третиране (чл.74 ЗЗДискр), които се развиват по общия ред или по реда на чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Условие за допустимост на производството за обезщетяване на вреди, което се въвежда с употребения в чл.74, ал.1 ЗЗДискр израз "в случаите по раздел I", е проведеното преди това производство за установяване на нарушението пред Комисията за защита от дискриминация. Административните съдилища са компетентни да се произнасят по осъдителни иски за заплащане на обезщетение за вреди, причинени от неравно третиране, тогава, когато фактическият състав на отговорността включва вреди, причинени от незаконни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица, и е налице влязло в сила решение на Комисията за защита от дискриминация, с което се установява отношения, свързани с неблагоприятно неравно третиране. Исковете за присъждане на обезщетение за вреди от дискриминация извън този фактически състав са подсъдни на общите съдилища и се допускат за разглеждане, съединени с иск за установяване на нарушение от дискриминация (чл.71,т.1 и т.3 ЗЗДискр) или самостоятелно, ако има предварително установяване на нарушението от Комисията за защита от дискриминация.

Окръжният съд-Габрово като юридическо лице не е легитимиран да отговаря по реда на специалния закон. Не се твърди, а и не се установява в състава на съда да е включен

административен орган или длъжностно лице, допуснало дискриминация при извършването на административна дейност, свързана с изграждането на достъпна архитектурна среда. Представеното по делото решение № 30.07.2010 г. на Комисията за защита от дискриминация е постановено по отношение на Министерството на правосъдието, което чрез министъра на правосъдието управлява имотите на съдебната власт до изменението на Конституцията на Република България съгласно Държавен вестник, брой 100 от 2015 г. С това решение се установява пряка дискриминация по отношение на изразяваща се в поддържане на недостъпна архитектурна среда в сградата на Съдебната палата- Габрово. Решението, в частта относно дадените на Министерството на правосъдието предписания за привеждане на сградата на Съдебната палата-Габрово в съответствие с архитектурните стандарти за достъпна среда, е било отменено от Върховния административен съд и преписката е била върната на административния орган за ново разглеждане. Повторно постановеното решение е било частично отменено с решение от 14.07.2014 г. по адм.дело № 2014 г. по описа на Административния съд-София град и решение от 25.02.2015 г. по адм.дело № 2014 г. по описа на Върховния административен съд и преписката отново е била върната на Комисията за защита от дискриминация в частта относно изпълнението на предписания за отстраняването на неравното третиране от Министерството на правосъдието.

Тъй като няма издаден акт на Комисията за защита от дискриминация за установяване на дискриминация по отношение на Окръжния съд-Габрово обжалваното решение, с което административният съд се е произнесъл по иск с правно основание чл.74, ал.2 ЗЗДискр, следва да се обезсили. Подадената от искова молба следва да се остави без разглеждане и да се постанови прекратяване на съдебното производство.

4. Отменени съдебни актове, постановени от съдия Косев, в периода на атестирането му:

4.1. Отменени съдебни разпореждания:

4.1.1. Разпореждане № 360 от 25.05.2017 год. постановено по адм. дело № 43 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е оставена без движение подадената от гр. Габрово искова молба против ОС – Габрово за отстраняване на посочените по-горе нередовности, указано е на , че разпореждане № от 07.02.2017 год. по адм. дело № г 2017 год. на ГАС в частта, с която не се уважава искането му за освобождаване от държавна такса подлежи на обжалване пред ВАС в седмодневен срок от съобщението, указано е на че в седмодневен срок от получаване на съобщението следва да изпълни дадените му указания с разпореждане № т 07.02.2017 год. по адм. дело № т 2017 год. на ГАС, касаещи искането му за предоставяне на безплатна правна помощ по делото.

С окончателно определение № 10128 от 31.07.2017 год. постановено по адм. дело № г 2017 год. по описа на ВАС, трето отделение е отхвърлена жалбата на против Разпореждане № т 25.05.2017 година, постановено по адм. дело № 2017 г. по описа на Административен съд гр. Габрово, в частта, в която е постановен отказ от освобождаване на ищеца от внасяне на държавна такса за образуване на производството в размер на лева. И делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

4.2. Отменени съдебни определения:

4.2.1. Определение № 521 от 24.10.2016 год. постановено по адм. дело № 1 т 2016 год. по описа на АС – Габрово, с което е оставена без разглеждане жалба от

А от гр. Г срещу заповед № г 20.10.2016 год. на ректора на Технически университет – Габрово като процесуално недопустима. оставено е без разглеждане искане от

от гр. Габрово за спиране изпълнението на заповед № 9 от 20.10.2019 год. на ректора на Технически университет – Габрово и е прекратено производството по делото.

С окончателно определение № 1 : 09.12.2016 год. постановено по адм. дело № 1 2016 год. по описа на ВАС, седмо отделение е отменено процесното определение и делото е върнато на същия съд за ново произнасяне съобразно дадените в обстоятелствената част на определението указания по тълкуването и прилагането на закона. Съдът е приел, че оспорената заповед е издадена от ректора на Технически университет - Габрово.

Разпоредбата на чл.24 ЗВО определя Общото събрание, Академичният съвет и ректорът като органи за управление на висшето училище, а съгласно чл.38 ЗВО приетите от тях актове могат да се обжалват пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Допустимостта на съдебноадминистративното производство предпоставя обжалваният акт да е издаден от съответния орган на управление на висшето училище и да притежава белезите на административен акт. Според правната доктрина и трайната съдебна практика, административният акт е властническо волеизявление на овластен от закона орган, което непосредствено поражда правни последици за адресатите си - като засяга интереси, създава права и задължения или отказва такива, и то пряко. Тъй като целта е да се реализира функцията на държавното управление, иманентно присъщ белег на административния акт е отношението на власт и подчинение между страните, а не на равнопоставеност, при която има съгласуване на насрещните им волеизявления.

В конкретния случай оспорената заповед е издадена от орган на управление - ректора на ТУ-Габрово. Нейн адресат е и жалбоподателката L

качеството си на преподавател в Катедра " " учебна дисциплина " " . тя е част от научно-преподавателския състав на висшето

училище. На ректора са възложени правомощия по чл.32, ал.1 ЗВО, като т.10 препраща към правомощия, произтичащи от решения на Общото събрание или Академичния съвет.

При тези данни по делото административният акт е издаден при сложили се правоотношения на власт и подчинение, обективира едностранно властническо волеизявление на орган на управление на висшето училище и пряко рефлектира в правната сфера на неговия адресат.

Само въз основа на тези белези първоинстанционният съд е следвало да разгледа оспорената заповед, като провери дали разпореденото с нея е в рамките на правомощията на ректора, предвид цитираната в акта разпоредба на чл.26, ал.3 от Правилника за организацията на учебната дейност. За жалбоподателката не съществува друг ред за защита на засегнати нейни права от орган на управление на висшето училище.

4.2. Отменени съдебни решения, поради допуснати съществени процесуални нарушения:

4.2.1. Решение № 1 04.04.2016 год., постановено по адм. дело № т 2016 год., по описа на АС-Габрово , което е отхвърлена жалбата на ЕС на

Севлиево, представлявано от домоуправителя , ешу изричен отказ, обективиран в писмо изх. № , от 19.11.2015 год. на кмет на Община Севлиево по молба/заявление за определяне на

прилежащата площ към
Севлиево.

№

С решение № 06.07.2017 год. постановено по адм. дело № 2016 год. по описа на ВАС, трето отделение е отменено процесното решение и делото е върнато за ново разглеждане на същия съд в нов състав. Касационната инстанция е приела, че са основателни възраженията на касационните жалбоподатели, че съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като не е назначил съдебно-техническа експертиза за преценка на техническите показатели и критериите по Приложение № 1 към Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. В мотивите си съдът е повторил изводите на административния орган, посочени в оспорения административен акт. В случая обаче са необходими специални знания за преценката на тези изводи на административния орган. За да се отговори на молбата на ЕС, трябва да бъдат извършени измервания на височини и отстояния на сгради, което може да се извърши от специалист. Това се налага и за да бъдат убедени страните по делото, че исканията и възраженията им са преценени от компетентно техническо лице. Касационната инстанция не е в състояние да прецени доводите на страните, без помощта на заключение на експерт, който да провери конкретните технически показатели на сградата на [] и да ги съпостави с изискванията на Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

4.2.2. Решение № 05.07.2016 год. постановено по адм. дело № т 2016 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорването на Г [] гр. Г [] против заповед № т 03.02.2016 год. на кмета на Община Габрово, като неоснователна и недоказана. Постановен е и осъдителен диспозитив.

С решение № 01.03.2017 год. постановено по адм. дело № 2016 год. по описа на ВАС, второ отделение е отменен процесният съдебен акт и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд. Касационната инстанция е приела, че така постановеното решение е незаконосъобразно, като постановено при съществено процесуално нарушение- произнасяне при некомплектована в цялост административна [] преписка. Оспорената заповед е подписана „за кмет“ на общината при изрично визирана заповед № [] бг., която не е приложена по административната преписка, не е изисквана от съда и представена по делото. Това пречка преценката за валидност на заповедта, с оглед евентуално оправомощаване на нейния издател, чието качество също не е изяснено по делото. Представената по административната преписка заповед [] за заместване на кмета е ирелевантна-касае последващ период /19 и 20.04.2016г./.

Преценката за валидност на оспорения административен акт, за която съдът следи служебно по реда на чл.168,ал.2 АПК е с преюдициално значение по отношение преценката за законосъобразност по ал.1,чл.168 във връзка с чл.146 АПК, поради което е следвало съдът да събере доказателства за надлежно оправомощаване,респ.липса на компетентност на издателя. В тази връзка е и служебното начало по чл.9, ал.3 във връзка с чл.171, ал.4 от АПК.

4.2.3. Решение № т 21.07.2016 год. постановено по адм. дело № т 2016 год. по описа на АС – Габрово, с което е отменена Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Дряново (Наредба/та) в

частта по Приложение № 3 – Списък с видовете услуги и цените за тях по чл. 52 от Наредбата, в която е предвидена като вид услуга в т. 56 – издаване на разрешително за прокопаване на настилки или други обществени терени за полагане или ремонт на подземни комуникации съгласно чл. 72 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) на стойност _____ сато незаконосъобразна.

С решение № _____ г 05.06.2018 год. постановено по адм. дело № _____ от 2016 год. по описа на ВАС, трето отделение е отменено процесното решение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – Габрово при съобразяване на мотивите в настоящото решение. Съдът е приел, че в нарушение на съдопроизводствените правила първоинстанционният съд не е изискал нарочно уточнение на предмета на жалбата от подателя на протеста. По този начин съдът е следвало да получи яснота дали се поддържа направеното оспорване на разпоредбата на т. 56 от Приложение № 3 към чл. 52 от Наредбата в редакцията съгласно изменението по Протокол № _____ а Общински съвет – Дряново, след като е констатирал в съдебното заседание на 29.06.2016 г. фактите, за които е бил уведомен от процесуалния представител на Общински съвет – Дряново и за които по – рано по делото са били представени доказателства, приложени към нарочна молба от председателя на Общинския съвет, постъпили в съда на 13.05.2016 г. Съдът е следвало да процедира в зависимост от процесуалното поведение на подателя на протеста – ако той се поддържа срещу разпоредбата в редакцията ѝ от 25.04.2016 г., съдът е следвало да разпорежи ново съобщаване на оспорването по реда на чл. 188, във вр. с чл. 181, ал. 1 и 2 АПК и да продължи производството по делото. В противен случай съдът е следвало да съобрази недопустимостта на оспорването по протеста и да прекрати производството по делото, доколкото с приетото изменение на разпоредбата, оспорената такава в редакцията ѝ към 31.03.2014 г. вече не е част от действащото право в Република България и в този смисъл не може да бъде предмет на съдебна проверка за законосъобразност. В този случай не би бил налице правен интерес от подаването на протеста, доколкото защитата, която се търси всъщност се свежда до премахването на разпоредбата в първоначално оспорената редакция от позитивното право, което вече е факт.

4.2.4. Решение № _____ - 11.10.2017 год. постановено по адм. дело № 1 _____ от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлена жалбата на Габрово против Уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от _____ за кампания 2012 с изх. № _____ от 13.06.2017 год. от изпълнителен директор на Държавен фонд _____
Постановен е осъдителен диспозитив.

С решение № _____ 16.10.2018 год. постановено по адм. дело № _____ г 2017 год. по описа на ВАС, четвърто отделение е отменено процесното решение и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд. Прието е, че с решение № _____ 9.03.2016 г., постановено от тричленен състав на Върховния административен съд – трето отделение по адм. л. № _____ е отменено решение № _____ постановено адм. д. № _____ по описа на Административен съд – Габрово и е постановено решение по същество на спора, с което е обявен за нищожен административен акт – уведомително писмо _____ издаден от зам. изпълнителния директор на ДФЗ-РА. Съдът е изложил съображения, че административният акт е издаден от некомпетентен орган, поради което е стигнал до правен извод за нищожност. В мотивите на това решение са изложени и доводи, касаещи

материалната законосъобразност на оспореното уведомително писмо, които не са решаващи по отношение на постановения диспозитив, с който е обявена нищожност на оспорения административен акт, като постановен от некомпетентен орган.

В производството, по което е постановено обжалваното решение са релевирани доводи за нищожност на оспореното уведомително писмо на основание чл.177, ал.2 от АПК – поради неспазване указанията на касационната инстанция. По тези доводи съдът не се е произнесъл с обжалваното решение, тъй като не е разгледал наведеното основание за нищожност на обжалвания акт. Съгласно разпоредбата на чл.208 от АПК на касационно оспорване изцяло или в отделни негови части подлежи първоинстанционното съдебно решение. С оглед предмета на касационната проверка недопустимо е разглеждане от касационната инстанция на доводи, които не са били предмет на обсъждане и произнасяне в оспорения съдебен акт. Непроизнасяне по наведено в производство основание за обявяване на нищожност на оспореното уведомително писмо, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила – чл.168, ал.1 от АПК.

На следващо място настоящата инстанция констатира, че първоинстанционният съд не е разпределил доказателствената тежест на страните предвид правилото на чл. 171, ал. 4 от АПК, съобразно което съдът е длъжен да съдейства на страните за отстраняване на формални грешки и неясноти в изявленията им и да им указва, че за някои обстоятелства от значение за делото не сочат доказателства. С процесуалното си бездействие съдът е нарушил и принципа за служебно начало, предвиден в чл.9, ал.3 и ал.4 от АПК. При липса на указания, че оспорващата страна не сочи доказателства за установяване на възражения и твърдения в жалбата, съдът не е установил релевантните за спора факти и е постановил решение при неизяснена фактическа обстановка.

В хода на касационното производство се излагат доводи, че при решаване на спора съдът е следвало да съобрази заключение на съдебно-техническа експертиза, прието по адм.д.№ 42/2014г по описа на Административен съд Габрово. Принципът на непосредственост, регламентиран в чл. 11 ГПК, приложим в съдебното производство по оспорване на уведомителното писмо, изисква изслушване и приемане на експертиза, изготвена от вещо лице, назначено от съда, който разглежда конкретното дело, който я е възложил според приложимите процесуалните правила. В конкретния случай административният съд не е възложил изготвянето на техническа експертиза по конкретното дело, с оглед установяване на релевантните факти за причината за несъответствието в границите на одобрените референтни парцели, въпреки, че в жалбата са изложени съображения, че очертаването на контурите на парцелите по заявлението за 2010 г. е направено по данни от извършени измервания с GPS измервателно устройство, директно внесено в системата, което жалбоподателят счита за погрешно, предвид наличие на разлика в трасираните граници след дешифриция на цифрова ортофото карта след самолетно заснемане за релевантната 2012г. За изясняване на тези възражения, релевирани с подадената жалба, са необходими специални знания, което налагало назначаване на съдебно-техническа експертиза. Формално и само на основание констатациите на административния орган, съдът е стигнал до правен извод за законосъобразност на оспореното уведомително писмо без да разгледа и се произнесе по възражението, че грешката в трасирането се дължи на неправилно заснемане на границите при одобряване на парцелите за подпомагане. Въпреки, че съдът акцентира на факта, че един от одобрените парцели не е заявен за плащане през 2012г., този факт не води до безспорен извод, че е налице основание за

прекръпяване на поетия ангажимент, тъй като само при изключване на този парцел разликата е в допустимия толеранс от 10%.

С оглед на изложените съображения, настоящият състав намира, че решението е постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при неизясняване на релевантни факти, за установяването на които събирането на писмени доказателства не е достатъчно. Обжалваното решение следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд при спазване на дадените указания относно установяване на релевантните за спора факти и разглеждане на наведения довод за нишожност на оспорения административен акт.

4.2.5. Решение № 1 от 19.12.2017 год. постановено по адм. дело № от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлен предявеният иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ от против Столична община, представлявана от кмет, с който се претендира присъждане на обезщетение за претърпени от неимуществени вреди при или по повод изпълнение на административна дейност на посочения ответник, в разрез на като неоснователен и недоказан.

С решение № от 27.08.2019 год. постановено по адм. дело от 2018 год. по описа на ВАС, трето отделение е отменено процесното решение и делото е върнато на друг съдебен състав на Административен съд – Габрово за ново разглеждане. Съдът е приел, че оспореният съдебен акт е постановен при допуснати от съда нарушения на съдопроизводствените правила, което е съществено, тъй като се е отразило на карийния резултат. В обжалваното решение, съдът е преценявал предявения иск единствено и само от гледна точка на наличието или не на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие във връзка с премахването на паметника "1300 години България". Видно от твърденията в исковата молба, с която е сезиран АС-Габрово е, че ищецът твърди бездействие на кмета на Столична община във връзка с изпратени чрез него жалби до Софийски градски съд, касаещи обжалване на решения на Софийски градски съвет за събаряне на паметника "1300 години България". Ищецът е индивидуализирал тези жалби чрез писмата с обратни разписки, с които ги е изпращал, и които е приложил към исковата молба, тоест това са жалбите, които са били адресирани до кмета на Столична община и получени на : едната на 29.12.14г., за което е оформено известие за доставяне с бар код и върху което е поставен печат на София-Ц, а другата получена на 17.07.12г., за което е оформено известие за доставяне с бар код i

и с печат върху него на София-Ц, градска служ.поща от 17.07.12 година. Ищецът се оплаква, че с тези бездействия са го "скрили от съдебната власт" и те са "попречили на съдебните органи да се запознаят с истината." Това е същинското оплакване на ищеца, че с бездействието си да препрати жалбите му до Софийски градски съд, кметът на Столична община е нарушил закона, препятствайки достъпа на жалбоподателя до съд, пред който той е искал и се е надявал да изложи тезата си относно собствеността на паметника "1300 години България", неговата художествена и историческа стойност и функционалната му значимост, така че той да бъде съхранен, а не разрушен. Тези оплаквания на ищеца не са разгледани от съда и искът му не е преценяван с оглед именно на тях. Макар и съдът да не е посочил в обжалваното съдебно решение, кои са и какви са действията и бездействията, чейто незаконосъобразност се твърди, от мотивите му става ясно, че съдът е преценявал законосъобразността на действията по премахването на паметника "1300 години България", което не е в основата на предявения иск. Това се потвърждава и от оплакванията в касационната жалба, в която се сочи, че

жалбите на ищеца до съда са скрити и, че те са били отправени чрез Столична община, но не са представени в съда и той не знае за тях.

По тези съображения, настоящият касационен състав на Върховния административен съд преценява, че решението е неправилно като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, състоящи се в неразглеждане от съда и необсъждане на предявения иск от гледна точка на твърдяните от ищеца незаконосъобразни безлействия на кмета на Столична община.

4.2.6. Решение № 23.11.2015 год. постановено по адм. дело № 2015 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорване на Политическа партия Е . София, представлявана от председател . Мотив решение № 2015 год. на ОИК Севлиево за избор на общински съветници в Община Севлиево, като неоснователно и недоказано.

С решение № 18.04.2016 год. постановено по адм. дело № 2016 год. по описа на ВАС, четвърто отделение е отменено процесното решение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – Габрово. Касационната инстанция е приела, че е лишена от възможност да извърши дължимата касационна проверка по наведените от касационния жалбоподател доводи, тъй като в хода на първоинстанционното производство не са събрани и приобщени към делото относимите и необходимите доказателства.

В нарушение на задължението си по чл.152, ал.4 от АПК, съдът не е изискал от административния орган цялата преписка по издаване на оспореното решение. Жалбата е подадена чрез административния орган - ОИК Севлиево, който е приложил единствено оспореното решение № от 27.10.2015г. С разпореждане от 12.11.2015г. съдът е дал указания за представяне на доказателства по преписката, но в тази указания липсва задължение за представяне на процедурните актове по издаване на оспореното решение. Липсва указание за представяне на протокола на ОИК, както и протоколите на СИК, или поне само тези, изрично посочени в жалбата. В проведеното съдебно заседание на 20.11.2015г. съдът е направил неумел опит да замени задължението си за събиране на необходимите писмени доказателства, като е отразил констатации при проверка на секционни протоколи. В това заседание не са явили страните, а направените от съда констатации имат характер на правни изводи – съдът изрично е отбелязвал, че направените поправки са в съответствие с изискванията на чл.441 от ИК, без да се сочат конкретни данни от протоколите, които водят до този извод. Поради неприлагане на необходимите писмени доказателства, настоящата инстанция е лишена от възможност да провери дали поправките в секционните протоколи са извършени по реда на чл.441, ал.2 от ИК – преди обявяване на изборния резултат или по реда на чл.445, ал.5 от ИК – при предаване на изборните книжа в общинската избирателна комисия. В тази връзка липсва констатация на съда дали поправките са подписани от всички членове на СИК, както изисква чл.441, ал.2 от ИК или само от лицата по чл.444, ал.1 от ИК, както допуска чл.445, ал.5 от ИК. При липса на необходимите писмени доказателства, настоящият състав няма възможност да се произнесе по доводите на касационния жалбоподател, че поправките в секционните протоколи са извършени в нарушение на Изборния кодекс.

По дефиниция, доказването е съвкупност от процесуални действия на съда и страните, насочено да се разкрие с помощта на доказателствени средства истината относно фактите, релевантни за спорното право. Като съвкупност от процесуални действия доказването

обхваща посочването, представянето, събирането и обсъждането на доказателствените средства. Задължение на съда е да събере и приложи по делото всички относими и необходими доказателства и след обсъждането на събраните по съответния процесуален ред доказателствени средства да мотивира правните си изводи – чл.172а, ал.2 от АПК. В случая тези процесуални правила напълно са игнорирани от съда. По делото не са приложени относимите доказателства – секционните протоколи, за които оспорващата страна твърди, че са извършени поправки в нарушение на правилата на Изборния кодекс, както и секционните протоколи, за които се твърди, че са отразени голям брой недействителни бюлетини, поради което настоящата инстанция е лишена от възможност да провери законосъобразността и обосноваването на правните изводи, направени от съда в обжалваното решение, които единствено преповтарят изводите за извършване на поправките в секционните протоколи в съответствие с разпоредбата на чл.441 от ИК, изложени от съда в протокола от откритото съдебно заседание.

С оглед на изложеното, настоящият състав счита, че е лишен от възможност да извърши дължимата касационна проверка на обжалваното решение, поради което решението следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на административния съд. При новото разглеждане на делото следва да се приложат протокола на ОИК Севлиево, от който са видни резултатите от проведените избори за избор на общински съветници, следва да се приложат всички секционни протоколи, за които оспорващата политическа партия излага доводи за допуснати нарушения, както и секционните протоколи, за които се твърди че отразяват значителен брой недействителни гласове. След като бъдат приложени всички необходими и относими доказателствени средства, съдът следва да анализира установените факти и да постанови решение при напълно изяснена фактическа обстановка, адекватна на събраните по делото доказателства. Също така следва да се констатира, че съдът е формулирал неправилен диспозитив на обжалваното решение. Съгласно разпоредбата на чл.459, ал.10, изр.1 от ИК, в производството по оспорване на решението на общинската избирателна комисия за определяне на резултатите от изборите, съдът може да потвърди решението на ОИК или да обяви избора за недействителен. Предвидените в специалния закон правомощия дерогират прилагането на общата разпоредба на чл.172, ал.2 от ИК, в която хипотеза съдът е постановил обжалваното решение.

4.2.7. Решение № [] г 13.11.2018 год. постановено по адм. дело № [] г 2018 год. по описа на АС – Габрово, с което е отменен по протест от прокурор при Окръжна прокуратура – Габрово ([] Наредба за рекламната дейност на територията на Община Габрово, приета с решение № [] 09.07.1998 год. на Общински съвет – Габрово. Постановен е и осъдителен диспозитив.

С решение № [] г 10.12.2019 год. постановено по адм. дело № [] г 2019 год. по описа на ВАС, второ отделение е отменено процесното решение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при съобразяване с мотивите на настоящото решение. Съдът е приел, че в нарушение на съдопроизводствените правила първоинстанционният съд не е дал указания на подателя на протеста да уточни предмета на оспорване, а именно: дали се оспорват единствено приетите с решение № [] от 09.07.1998 г. разпоредби на Наредбата или и тези, изменени и допълнени с посочените по - горе решения на общинския съвет. В случай, че протестът се поддържа относно отмяната на Наредбата в първоначалната ѝ редакция и доколкото някои от разпоредбите са отменени и изменени, то част от приетите текстове към 09.07.1998 г. вече не са действащо

право, поради което не могат да бъдат предмет на съдебна проверка за законосъобразност. Затова не би бил налице правен интерес от подаването на протеста, след като защитата, която се търси всъщност се свежда до отмяната на разпоредбите в първоначално оспорената редакция и премахването им от позитивното право, което вече е осъществено. В случай, че Наредбата се оспорва в актуалната ѝ редакция, то съгласно чл. 150, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 196 АПК в протеста следва да се посочи в какво се състои законосъобразността на акта спрямо действащите към момента за съответните норми изменения. Едва след конкретизиране на предмета на спора при приложение на чл. 158, а. 3 АПК, съдът е длъжен да извърши проверка на допустимостта на протеста изцяло или частично, включително при съобразяване с разпоредбата на чл. 187, ал. 2 АПК предвид данните за влезли в сила съдебни решения, с които са отменени отделни разпоредби от наредбата и спрямо допустимия предмет да направи преценка на законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК. Тази преценка следва да се извърши в съответствие с изискванията на чл. 192а АПК.

5.1. Съдебни актове, отменени поради нарушение на материалния закон:

5.1.1. Решение № [] г 13.03.2017 год. постановено по адм. дело № [] г 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е обявен за недействителен избора на кмет на кметство I [] община Севлиево, обявен с решение № [] от 19.02.2017 год. на Общинска избирателна комисия – Севлиево, с което е обявен за избран на първи тур за кмет на кметство с. I []

С решение № [] г 13.11.2017 год. постановено по адм. дело № [] г 2017 год. по описа на ВАС, четвърто отделение е отменено процесното решение и вместо него съдът е постановил, че потвърждава решение № [] – [] от 19.02.2017 год. на Общинска избирателна комисия – Севлиево, с което е обявен за избран на първи тур за кмет на кметство с. I [] . Окончателния съдебен акт съдът е приел, че в нарушение на материалния закон и необосновано административният съд е приел, че е допуснато нарушение на чл. 452, ал. 1 и ал. 3 от ИК, поради установен различен резултат с оспореното решение и установения от съда. При допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила съдът не е открил производство по оспорване истинността на протоколи на СИК - официални свидетелстващи документи, в което производство е следвало да признае, че оспорването не е доказано или, че оспореният документ е неистински.

Съдът е следвало в съответствие с чл. 437, ал. 2 и ал. 3 от ИК да се произнесе относно действителността, респ. недействителността на бюлетините, като посочи кои елементи на отбелязания вот съответстват на изискванията по ал. 2 и кои обуславят недействителен глас по ал. 3.

В нарушение на материалноправните разпоредби по чл. 437, ал. 2 и ал. 3 от ИК съдът е приел, че обявените от СИК за действителни гласове по седемте бюлетина за кандидат са недействителни. Не е извършил прецизен контрол за законосъобразност и преценка на валидността на вота в съответствие с чл. 437 от ИК. Не е съобразил, че в отделените от него четири броя бюлетини поставените в тях знаци се намират само в едно от квадратчетата за гласуване, а в една от тях излиза извън квадратчето на съответния кандидат, но не навлизат в квадратчето на другия кандидат, т.е. всички бюлетини съответстват на изискването на разпоредбата на чл. 437, ал. 2, т. 7 от ИК. Макар в посочените четири бюлетини да са налице няколкократно повторения върху двете линии, следва да се отчетат като действителни гласове, доколкото с тях е изразен по

еднозначен начин вота на избирателя и не може да се приеме, че същите съдържат някакви специални символи или знаци, въз основа на които да бъде установена евентуално самоличността на гласоподавателя.

По отношение на трите бюлетини зачетени от съда като недействителни, поради липсата на големи части от горния им край, следва да се приеме, че изводите на съда са необосновани. Видно е, че засягането на целостта им е минимално в горния край. резултат е от откъсването им и по никакъв начин не може да насочи към личността на избирателя, както и да се приеме, че съдържа някакви специални символи или знаци, който съгласно правилото на чл. 437, ал. 3 от ИК да правят гласът недействителен.

5.1.2. Решение № [] т 07.04.2016 год. постановено по адм. дело № [] от 2015 год. по описа на АС – Габрово, с което е отхвърлено оспорването на [] срещу заповед № [] на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, с която е прекратено служебното правоотношение на []

[] на длъжност д [] Севлиево, считано от 26.11.2015 год., като неоснователно. Присъдени са съдебно – деловодни разnosки, сторени пред първоинстанционния съд.

С решение № [] т 19.05.2017 год. постановено по адм. дело № [] 2015 год. по описа ВАС, пето отделение е отменено процесното решение и вместо него съдът е постановил отмяна на заповед [] от 09.12.2015 год. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, с която е прекратено служебното правоотношение на [] а длъжност []

Севлиево, считано от 26.11.2015 год., на основание чл. 103, ал. 1, т 4 от Закона за държавния служител. Присъдени са разnosки за две съдебни инстанции. За да установи неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на материалния закон, съдът е приел, че с разпоредбата на чл. 103, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, посочена като правно основание за издаване на процесната заповед, е предвидено правомощие на органа по назначаването да прекрати едностранно и без предизвестие служебното правоотношение с държавен служител, който не спази задължението си да не допуска несъвместимост. Когато държавният служител, в противоречие с изискванията на чл. 7 от ЗДСл, е назначен на служба, служебното му правоотношение може да бъде прекратено от органа по назначаването само когато нарушението съществува и към момента на прекратяването (чл. 103, ал. 1 т. 4 от ЗДСл), т. е. законът изисква несъвместимостта да съществува през цялото действие на служебното правоотношение между страните. В чл. 7, ал. 2 от ЗДСл изчерпателно са изброени обстоятелствата, които пораждаат несъвместимост с изпълняваната служба. В хипотезата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от ЗДСл е установена забраната за държавен служител да бъде назначавано лице, което е съветник в общински съвет само в съответната общинска администрация. Последната правна норма въвежда ограничения за заемането на определена служба или извършването на определена дейност, като гаранция за добросъвестното изпълнение на служебните задължения и предотвратяване на конфликт между държавния и друг обществен или личен интерес. Агенцията за социално подпомагане е администрация към министъра на труда и социалната политика за изпълнение на държавната политика по социално подпомагане и не е структура в общинската администрация. Поради което настоящият казус не попада в тази хипотеза и не се следва да се обсъжда.

Спорът в случая е, дали е трудово правоотношение между Общинския съвет и неговия председател с оглед приложимостта на разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 6 ЗДСл.

ЗУТ и съгласно кодобреното конструктивно становище от 29.08.2018г. във връзка с чл. 50 ал. 1 б. „б“ и „г“ от ЗУТ и § 53 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр. 101/2015г.). Видно от представената виза с нея е определено местоположението на строежа като със застриховка е определено, че същият следва да обхване двете съществуващи постройки на допълващото застрояване – входно антре към съществуваща сграда, баня и прохода, който е между тях. Съгласно § 53 ал. от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр. 101/2015г.) „Търпимите строежи по § 16, ал. 1 от преходните разпоредби на закона и по § 127, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.; изм., бр. 66 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.), които са с постоянен устройствен статут по действащ подробен устройствен план, могат да се пристрояват и надстрояват и в тях могат да се извършват основни ремонти, реконструкции и преустройства, включително с промяна на предназначението, както и всички допустими строителни и монтажни работи в съответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план“. С посочената разпоредба се разрешава строежи, които са търпими да бъдат преустройвани, като в настоящия случай от доказателствата безспорно се установява наличието на тези предпоставки, тъй като с РС е разрешено преустройство на две постройки на допълващото застрояване, които безспорно е установено, че са търпими, да бъдат преустроени при условията на временен строеж по чл. 50 б. „б“ и „г“ от ЗУТ.

Съгласно чл. 50 б. „б“ от ЗУТ като временни строежи е допустимо да бъде извършено „преустройство на таванско помещение, вместо пристрояване по буква „а“, като се изгради надзид до 1,5 м и се направят капандури, независимо от етажността на сградата“. а според б. „г“ - „постройки на допълващо застрояване при условията на чл. 46“. Съгласно чл. 46 „Второстепенни постройки на допълващото застрояване (летни кухни и леки постройки за отоплителни материали и инвентар, кладенци, чешми, септични ями и временни тоалетни) могат да се изграждат в урегулирани поземлени имоти за ниско жилищно или за вилно застрояване“, а съгласно ал. 2 на разпоредбата „Второстепенните постройки на допълващото застрояване са с височина до 2,5 м над прилежащия терен и до 3 м до най-високата част на покрива. Когато постройките се разполагат на вътрешната граница на урегулирания поземлен имот, най-високата част на покрива при калканната стена може да има височина до 3,6 м.“.

При разрешено с оспореното пред РДНСК – СЦР РС преустройство съобразно представената виза и конструктивно становище, е неправилен извода на съда и административния орган, че се касае за нов строеж. Факта, че е започнало изпълнението на строежа на място и предположението на административния орган, че същото не отговаря на разрешеното, не е основание да се приеме, че е налице нов строеж. Контролът по изпълненото и съответствието му със строителните книжа е предмет на различно, отделно производство, а не на настоящото.

В случая обект на контрол е РС и съответствието на разрешеното със законовите разпоредби. Както беше посочено по – горе налице са предпоставките по § 53 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр. 101/2015г.). Налице са и предпоставките по чл. 50 б. „б“. а именно в случая е допустимо извършването на временен строеж, като по тази разпоредба е предвидено, че е допустимо извършването вместо на пристройка в рамките на 35 кв.м.. да се допусне надстройка с 1,50м. надзид в рамките на таванската част на съществуваща застройка. Т.е. с разрешението за строеж е разрешено да се извърши повдигане на нивото на съществуващите търпими два обекта, които ще се преустройват. Поради и това е

незаконосъобразен извода на административния орган, както и на съда, че липсват параметри досежно височината на разрешеното застрояване, което да води до неяснота на допуснатото с РС. В случая съобразно посочената норма на чл. 50 б. „б“ от ЗУТ допустимата височина при преустройството е законово разписана. Съответно при разрешеното преустройство както по б. „б“, така и по б. „г“ на чл. 50 от ЗУТ, в която хипотеза попада също строежа, тъй като е разрешено преустройство на двете съществуващи сгради на допълващото застрояване в навес за отоплителни материали, т.е. по чл. 50 б. „г“ във връзка с чл. 46 от ЗУТ, съответно следва да се съблюдават и височините по чл. 46 ал. 2 от ЗУТ. Т.е. от посочените правни основания за издаване на РС и предвид това, че същото касае преустройство е ясно дефинирано допуснатото и предвидено с РС строителство, включително досежно височината му, тъй като същата е законово разписана в посочените разпоредби и дори с проект или конструктивно становище същата не може да бъде завишена. Поради и това е неправилен извода както на съда, така и на началника на РДНСК – СЦР за неяснота на РС и липса на точно описание на разрешение строеж.

Най – накрая съобразно чл. 147 ал. 2 от ЗУТ за строежите по ал. 1, т. 1 на посочената разпоредба, а именно „строежите от допълващото застрояване по чл. 44 и по чл. 46, ал. 1“ от ЗУТ не се изисква одобряването на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж, а следва да се становище на инженер – конструктор, каквото и именно е налице в настоящия случай.

5.1.4. Решение № 26.10.2018 год. постановено по адм. дело № 2018 год. по описа на АС – Габрово, с което е отменена Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Община Трявна /приета с решение № 127 от 29.09.2008 год. на ОбС – Трявна/, като незаконосъобразна. Постановен е осъдителен диспозитив.

С решение № т 16.05.2019 год. постановено по адм. дело № т 2018 год. по описа на ВАС, трето отделение е отменено решение № 189 от 26.10.2018 год. по адм. д. № 197 от 2018 год. по описа на Административен съд – Габрово, като вместо това е постановено отхвърляне протеста на прокурор при Окръжна прокуратура - Габрово, с който се оспорва Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество (приета с решение № 127 от 29.09.2008 г. на Общински съвет – Трявна). Присъдени са разnosки за двете съдебни инстанции. Съдът е приел, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

Първоинстанционният съд е изяснил всички правнорелевантните факти по спора, но изводите му относно допуснатите от административния орган съществени нарушения на изискванията на чл. 26, ал. 2 от ЗНА не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Предмет на оспорване е подзаконов нормативен акт, поради което и на основание прелращащата разпоредба на чл. 80 от АПК е необходимо да се спазят специалните изисквания за издаване, уредени в ЗНА. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗНА изработването на проект за нормативен акт се извършва при зачитане принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност. Нормата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА (редакция - ДВ, бр. 46 от 2007 г.) изрично възлага задължение на съставителя на проекта да го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. Своевременното съобщаване на проекта и мотивите за

изработването му цели да осигури реализиране на предоставената от закона възможност за изразяване на мнения и становища на заинтересованите лица. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА следва да бъде тълкувана в съответствие с чл. 77 от АПК, задължаващ компетентният орган да издаде нормативен акт, след като обсъди проекта заедно с представените становища, предложения и възражения.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на първоинстанционния съд, че при приемане на оспорения подзаконов нормативен акт е допуснато съществено административнопроизводствено нарушение на чл. 26, ал. 2 от ЗНА. Съдът необосновано не е кредитирал представените по делото доказателства относно публикуването на проекта на Наредбата, ведно с мотивите на интернет страница на общината, в изпълнение на разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА.

В предложението с рег. № _____ т 17.07.2008 г. _____ га (л.17) до общинския съвет е видно, че вносителят е мотивирал искането си за приемането на проекта на Наредбата и е предложил на основание чл. 26, ал. 2 от ЗНА същият да се публикува на сайта на общината и да се предостави на заинтересованите лица най-малко 14-дневен срок за предложения и становища. От препис-извлечение на решенията на Общински съвет – Трявна (л. 3), взети на заседание на 28.07.2008 г., с протокол № 7, с т. 2 е прието проектът на Наредбата да бъде публикуван на интернет страницата на община Трявна и да бъде изложен на публично място в сградата на общината. В т. 3 е прието, че заинтересованите лица могат да представят предложения и становища по проекта на Наредбата в стая 401. в срок до 01.09.2008 г. Спазен е 14-дн. срок, установен в чл. 26, ал. 2 от ЗНА, като на заинтересованите лица е даден повече от 1 месец за запознаване с проекта и изразяване на становища и мнения по същия.

Към доказателствата по делото е приобщено предложение на _____ д. _____ № _____ от _____ 18.09.2008 г. (л. 51) до общинския съвет, да се отмени действащата до този момент Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество (приета с решение № 18 от 06.02.2005 г.) и да се приеме нова такава, тъй като е изпълнено решението на Общински съвет - Трявна да се публикува приетия проект на 28.07.2008 г. и същият е бил изложен на публично място в сградата на общината. Заинтересованите лица са имали възможност в срок до 01.09.2008 г. да представят предложения и становища, но такива до изтичането на крайния срок не са постъпили. Липсата на становища, предложения и възражения обаче не може да е основание за незаконосъобразност и отмяна на административния акт.

С протокол № _____ от десетото заседание на Общински съвет - Трявна, проведено на 29.09.2008 г., по т. 13 вносителят на предложението е уведомил общинските съветници, че проектът е бил публикуван на сайта на общината и е предоставен достъп в общинската администрация до същия. С решение № 90 от 28.07.2008 г. Наредбата е приета с мнозинство, след което е оповестена по надлежния ред. Предвид изложените съображения, обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон и необосновано, поради което следва да бъде отменено. Спорът е изяснен от фактическа страна и от анализа на посочените по-горе доказателства следва, че протестът на прокурор при Окръжна прокуратура - Габрово, с който се оспорва Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Трявна (приета с решение № 127 от 29.09.2008 г. на Общински съвет – Трявна) е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

6. Други проверени постановени съдебни актове от съдия Галин Косев, през атестирания период от време:

6.1. Протоколи от открити съдебни заседания, водени от атестирания магистрат: от 17.11.2015 год., по адм. дело № 131 от 2015 год.; от 07.03.2017 год. по адм. дело № 46 от 2017 год.; от 17.04.2018 год. по адм. дело № 64 от 2018 год.; от 12.12.2017 год. по адм. дело № 206 от 2017 год.; от 26.03.2019 год. по адм. дело № 296 от 2018 год.; от 15.10.2019 год. по адм. дело № 217 от 2019 год.; от 28.11.2019 год. по адм. дело № 281 от 2019 год., всички по описа на АС – Габрово.

6.2. Протоколи от открити съдебни заседания, постановени от тричленен състав на АС – Габрово, в които атестираният магистрат е участвал като член на съдебния състав: от 22.05.2019 год. по адм. дело № 71 от 2019 год.; от 25.09.2019 год. от 76 от 2019 год.; от 10.10.2019 год. по адм. дело № 217 от 2018 год., всички по описа на АС – Габрово.

6.2. Определения, постановени от съдия Косев на осн. чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, за спиране на съдебните производства по: от 06.12.2018 год. по адм. дело № 274 от 2018 год., от 28.02.2019 год. по адм. дело № 2 от 2019 год., от 12.12.2018 год. по адм. дело № 145 от 2018 год., от 15.11.2018 год. по адм. дело № 296 от 2018 год., от 13.12.2018 год. по адм. дело № 330 от 2018 год., всички по описа на АС – Габрово.

6.3. Определения, постановени в закрито съдебно заседание от съдия Косев, на осн. чл. 229, ал. 1, т. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК:

6.3.1. Определение № 120 от 18.02.2020 год. постановено по адм. дело № 28 от 2020 год., по описа на АС – Габрово.

6.4. Определения, постановени на осн. чл. 22 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, във връзка с искания за отвод, всички по описа на АС – Габрово:

6.4.1. Определение № 730 от 21.12.2015 год. по адм. дело № 230 от 2015 год. – основание за отвода е, че всички съдии са участвали в разглеждане на производството;

6.4.2. Определение № 739 от 23.12.2015 год. по адм. дело № 252 от 2015 год. – съдията – докладчик е постановил съдебен акт, с участието на същата оспорваща страна и по друго дело;

6.4.3. Протокол от открито съдебно заседание от 05.04.2016 год. по адм. дело № 32 от 2016 год. – не са посочени конкретни основания за отвода;

6.4.4. Определение № 46 от 21.01.2016 год. по к.н.адм. дело № 14 от 2016 год., тричленен състав – член на същия съдебен състав е постановил решение с участие на същите страни;

6.4.5. Определение № 144 от 09.03.2017 год. по адм. дело № 16 от 2017 год. – участвал е в друго съдебно производство, касаещо същата страна по спора;

6.4.6. Определение № 108 от 22.02.2017 год. по адм. дело № 58 от 2017 год. – основание за отвода са посочени колегиални отношения с жалбоподателят, който е прокурор;

6.4.7. Определение № 971 от 20.12.2017 год. по к.н.адм. дело № 334 от 2017 год., тричленен състав – посочено е, че страната е позната на него и семейството му;

6.4.8. Определение № 46 от 16.01.2018 год. по адм. дело № 14 от 2018 год. – посочени са колегиални и работни отношения с жалбоподателя;

6.4.9. Определение № 133 от 19.02.2018 год. по адм. дело № 63 от 2018 год. – посочено е, че жалбоподателят е познат със съдията – докладчик;

6.4.10. Определение от 13.04.2018 год. по адм. дело № 77 от 2018 год. посочено е, че жалбоподателят е познат със съдията – докладчик;

6.4.11. Определение № 628 от 02.10.2018 год. по адм. дело № 289 от 2018 год. – постановил е съдебен акт с участие на същия жалбоподател;

6.4.12. Определение № 58 от 21.01.2019 год. по адм. дело № 289 от 2018 год. – постановил е съдебен акт с участие на същия жалбоподател;

6.4.13. Определение № 226 от 03.04.2019 год. по адм. дело № 73 от 2019 год. – Има постановено отменително решение на ВАС и не може да участва отново;

6.4.14. Протокол от открито съдебно заседание от 28.05.2019 год. по адм. дело № 102 от 2019 год. – посочено е , че жалбоподателят е познат на атестирания магистрат;

6.4.15. Определение № 494 от 19.07.2019 год. по адм. дело № 195 от 2019 год. – посочени са колегиални отношения с жалбоподателя;

6.4.16. Определение № 494 от 19.07.2019 год. по адм. дело № 195 от 2019 год. - участвал е в разглеждането на друг спор, с участието на същия жалбоподател;

6.4.17. Определение № 624 от 24.09.2019 год. по адм. дело № 245 от 2019 год. – поискан е отвод на цели съдийски състав на АС – Габрово;

6.4.18. Определение № 647 от 27.09.2019 год. по адм. дело № 262 от 2019 год. – участвал е в разглеждането на друго съдебно производство, с участие на жалбоподателя;

6.4.19. Определение № 790 от 29.11.2019 год. по адм. дело № 313 от 2019 год. – като основание е посочена разпоредбата на 306 от АПК;

6.4.20. Определение № 19 от 08.01.2020 год. по частно адм. дело № 4 от 2020 год. – посочени са познати, приятелски отношения;

6.4.21. Определение № 45 от 17.01.2020 год. по адм. дело № 6 от 2020 год. – посочено, че атестираният магистрат е в познати, приятелски отношения с жалбоподателя;

6.4.22. Определение № 57 от 22.01.2020 год. по адм. дело № 10 от 2020 год. – посочено е, че жалбоподателят работи в сградата на АС – Габрово като охранител;

6.4.23. Определение № 280 от 25.04.2019 год. по адм. дело № 59 от 2019 год. – посочено, че атестираният магистрат е в познати, приятелски отношения с жалбоподателя.

6.5. Решение № 39 от 21.03.2018 год. по адм. дело № 281 от 2017 год. по описа на АС – Габрово, с което е обявен за нищожен отказ на зам. окръжен прокурор при ОП – Габрово, обективиран в писмо изх. № П-01/2012 год. от 07.09.2017 год. от зам. окръжен прокурор в ОП – Габрово, поради липса на компетентност.

С решение № 13814 от 16.10.2019 год. постановено по адм. дело № 6051 от 2018 год. по описа на ВАС, пето отделение е оставен в сила решението на АС – Габрово.

Посетени съдебни заседания:

Предвид въведените със заповед № РД – 01-124 от 13 март 2019 год. на Министъра на здравеопазването противоепидемични мерки и обявената в страната извънредна епидемична обстановка, от помощната атестационна комисия, не е извършено посещение на съдебни заседания, ръководени от атестиращия магистрат. Комисията се запозна с протоколи от проведени открити съдебни заседания, описани в настоящата атестация, в частта касаещи проверени съдебни актове на атестиращия магистрат – описани в т. 6 от настоящия атестационен формуляр. Комисията установи добро познаване на съдия Косев в областта на процесуалното право. Протоколните определения са ясни, мотивирани, съдържат правно основание, когато е необходимо, а самите протоколи съдържат изискуемите реквизити по чл. 150 от ГПК.

Събеседвания:

С атестиращия магистрат беше проведен телефонен разговор за уточняване на дата за събеседване, но той отказа провеждането на такова. От материалите, представени по атестационната преписка настоящата комисия установи, че съдия Косев правораздава в Административен съд-Габрово, като разглежда дела с фактическа и правна сложност по специалните материални закони - Закона за устройство на територията, Изборния кодекс, Данъчно-осигурителен кодекс, Закон за подпомагане на земеделските производители, Кодекс за социалното осигуряване, Закон за отговорността на държавата и общините за вреди, Закон за достъп до обществената информация и др., а също така участва и касационни състави. Разглежда и жалби срещу подзаконовни нормативни актове. Съдия Косев е дисциплиниран, съвестен към работата си, отнася се с уважение и толерантност към съдебните служители и останалите съдии.

Достоверна писмена информация:

1. Становище на Комисията за професионална етика към Върховния административен съд по повод откритата процедура по атестиране на съдия Галин Косев.

2. Служебна бележка от 23.06.2020 год., издадена от и.ф. административен ръководител – председател на АС – Габрово, удостоверяваща, че атестираният съдия за периода от 09.03.2015 год. до 09.03.2020 год. не е бил поощряван, не са му били налагани наказания и не са издавани заповеди по реда на чл. 327 от ЗСВ по отношение на него.

3. Писмо от Инспектората към ВСС до председателя на Комисията по атестирането и конкурсите при СК на ВСС от 24.03.2020 год., от съдържанието на която се установява, че по отношение на съдия Косев, след справка в деловодната система на ИВСС, срещу него за периода 09.03.2015 год. – 09.03.2020 год. не са постъпвали основателни жалби и сигнали. След извършена проверка в деловодните масиви на ИВСС е установено, че в ИВСС е постъпил един сигнал срещу съдия Косев за извършване проверка по реда на ЗСВ: сигнал, заведен с вх. № РВ-15-12/2017 год. от 30.01.2017 год. по описа на ИВСС. Посочено е, че производството е приключило със становище от 23.02.2017 год. за прекратяване, поради недопустимост на сигнала. Също така е посочено, че срещу атестирания магистрат не са постъпвали заявления срещу нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок, считано от 10.03.2017 год., датата на обнародване на Наредба № 2 от 23.02.2017 год. за показателите, методиката и реда на атестиране на съдия, председател и зам. председател на съд, от която дата възниква задължение за ИВСС да предоставя такава информация. Също така е изложено в писмото, че съдия Косев през 2019 год. е подал декларация за имущество и интереси и проверката по раздел първи „а“ от глава десета от ЗСВ е приключила с доклад за съответствие на основание чл. 175ж, ал. 1 от ЗСВ.

4. Проверени съдебни актове.

5. Част четвърта от настоящата атестация, предоставени от АС – Габрово, след констатирано несъответствие с първоначално представената.

Част IV-а
А. Съдин - граждански, административни

1. Общ брой и вид на делата, разглеждани от атестирания, включително и висящите от предходен период							
1.1	Първоинстанционни дела						
	граждански	ч.гражд.	търговски	ч.търговски	администр.	ч.администр.	фирмени
9.03.15	9				33	15	
2016					36	9	
2017					56	21	
2018					63	15	
2019					67	11	
До 9.03.2020					24	2	
1.2	Въззивни дела						
	граждански		ч.граждански		търговски		ч.търговски
9.03.15							
2016							
2017							
2018							
2019							
До 9.03.2020							
1.3	Касационни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	административни	ч.административни	
9.03.2015					54	2	
2016					68	1	
2017					67	3	
2018					44		
2019					31		
До 9.03.2020					8		
Констатации:							

2. Спазване на сроковете						
2.1	Брой и вид на неприключилите дела и времето им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период					
	до 3 месеца		от 3 до 6 месеца		от 6 месеца до 1 година	над 1 година
Адм. д.	23		3			3
КАНД	3					
2.2	Срокове за разглеждане на делото от образуването до постановяване на съдебния акт или обявяване на делото за решаване (независимо дали е изготвено решението)					
	Дела през периода на атестиране					
година/вид	постъпили	свършени	останали несвършени след изтичане на една година от датата на образуване на делото			
			брой	причина за неприключване/спиране на делото – констатации		
9.03. 2015 година						
граждански дела	7	7	1	Спряно на осн. чл.229, ал. 1, т.4 от АПК		
ч.гр.дела						
в.гр.дела						
в.ч.гр.дела						
търговски дела						
ч.търг.дела						
в.търг.дела						
в.ч.търг.дела						
фирмени дела						
адм.дела	30	25				

	ч.адм.дела	15	15		
	касац.адм.дела	48	46		
	ч.касац.адм.дела	1	2		
	ОБЩО за годината:	101	95	1	
	2016 година				
	граждански дела		2		
	ч.гр.дела				
	в.гр.дела				
	в.ч.гр.дела				
	търговски дела				
	ч.търг.дела				
	в.търг.дела				
	в.ч.търг.дела				
	фирмени дела				
	адм.дела	36	41		
	ч.адм.дела	9	9		
	касац.адм.дела	68	68		
	ч.касац.адм.дела	1	1		
	ОБЩО за годината:	114	121		
	2017 година				
	граждански дела		0		
	ч.гр.дела				
	в.гр.дела				
	в.ч.гр.дела				
	търговски дела				
	ч.търг.дела				
	в.търг.дела				
	в.ч.търг.дела				
	фирмени дела				
	адм.дела	56	50		
	ч.адм.дела	21	21		
	касац.адм.дела	67	66		
	ч.касац.адм.дела	3	3		
	ОБЩО за годината:	147	140		
	2018 година				
	граждански дела				
	ч.гр.дела				
	в.гр.дела				
	в.ч.гр.дела				
	търговски дела				
	ч.търг.дела				
	в.търг.дела				
	в.ч.търг.дела				
	фирмени дела				
	адм.дела	63	59		
	ч.адм.дела	15	15		
	касац.адм.дела	44	46		
	ч.касац.адм.дела				
	ОБЩО за годината:	122	120		
	2019 година				
	граждански дела				
	ч.гр.дела				
	в.гр.дела				
	в.ч.гр.дела				

	търговски дела				
	ч.търг.дела				
	в.търг.дела				
	в.ч.търг.дела				
	фирмени дела				
	адм.дела	67	61		
	ч.адм.дела	11	11		
	касац.адм.дела	31	33		
	ч.касац.адм.дела				
	ОБЩО за	109	105		
	годината:				
	1.01.2020 - 9.03.2020 година				
	граждански дела				
	ч.гр.дела				
	в.гр.дела				
	в.ч.гр.дела				
	търговски дела				
	ч.търг.дела				
	в.търг.дела				
	в.ч.търг.дела				
	фирмени дела				
	адм.дела	24	17		
	ч.адм.дела	2	2		
	касац.адм.дела	8	7		
	ч.касац.адм.дела				
	ОБЩО за периода:	34	26		
	ОБЩО за				
	периода на	627	607	1	
	атестация:				
Констатации:					
Гр. дело № 3/2014 г. е спряно с определение от 27.02.2014 г. и е възобновено с определение на 6.04.2015 година.					
Забележка:					
(да се отрази броят на делата, прекратени с медиация или съдебна спогодба)					

година/вид	брой изготвени актове	изготвени в срок до 1 месец	изготвени в срок до 3 месеца	изготвени в срок до 1 година	изготвени в срок над 1 година
2.3 Срокове за изготвяне на съдебните актове (от обявяването за решаване до изготвянето на съдебния акт)					
9.03.2015 година					
граждански дела	7	7			
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	25	25			
ч.първоинст.адм.дела	15	15			
касац.адм.дела	46	46			
ч.касац.адм.дела	2	2			
ОБЩО за годината:	95	95			
2016 година					
граждански дела	2	2			
ч.гр.дела					
в.гр.дела					

в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	41	41			
ч.първоинст.адм.дела	9	9			
касац.адм.дела	68	68			
ч.касац.адм.дела	1	1			
ОБЩО за годината:	121	121			
2017 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	50	50			
ч.първоинст.адм.дела	21	21			
касац.адм.дела	66	66			
ч.касац.адм.дела	3	3			
ОБЩО за годината:	140	140			
2018 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	59	59			
ч.първоинст.адм.дела	15	15			
касац.адм.дела	46	46			
ч.касац.адм.дела					
ОБЩО за годината:	120	120			
2019 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	61	61			
ч.първоинст.адм.дела	11	11			
касац.адм.дела	33	33			
ч.касац.адм.дела					
ОБЩО за годината:	105	105			
1.01.2020 - 9.03.2020 година					

ч. касац. адм. дела	3	3							
ОБЩО за годината:	74	53	26	16	9	1			
2018 година									
граждански дела									
ч. гр. дела									
в. гр. дела									
в. ч. гр. дела									
търговски дела									
ч. търг. дела									
в. търг. дела									
в. ч. търг. дела									
фирмени дела									
първоинст. адм. дела	59	59	27	18	4				
ч. първоинст. адм. д.	15								
ч. касац. адм. дела									
ОБЩО за годината:	74	59	27	18	4				
2019 година									
граждански дела									
ч. гр. дела									
в. гр. дела									
в. ч. гр. дела									
търговски дела									
ч. търг. дела									
в. търг. дела									
в. ч. търг. дела									
фирмени дела									
първоинст. адм. дела	61	60	19	11	11	1			
ч. първоинст. адм. д.	11								
ч. касац. адм. дела									
ОБЩО за годината:	72	60	19	11	11	1			
1.01.2020 - 9.03.2020 година									
граждански дела									
ч. гр. дела									
в. гр. дела									
в. ч. гр. дела									
търговски дела									
ч. търг. дела									
в. търг. дела									
в. ч. търг. дела									
фирмени дела									
първоинст. адм. дела	17	15	4	4	1				
ч. първоинст. адм. д.	2								
ч. касац. адм. дела									
ОБЩО за периода:	19	15	4	4	1				
ОБЩО за периода на атестация:	341	262	126	77	30	3			

Запознаване на атестирания с данните посочени в част IV-а

Талин Тимолов Русев

Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестираните в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
9.03.2015 година – 31.12.2015 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	498	638	480	50	12,76	9,60
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	101	113	95	10	11,30	9,50
2016 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	554	649	593	60	10,82	9,88
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	114	132	121	12	11,00	10,08
2017 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	711	768	647	60	12,80	10,78
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	147	158	140	12	13,17	11,67
2018 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	578	698	609	60	11,63	10,15
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	122	140	120	12	11,67	10,00
2019 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	502	591	492	59	10,02	8,34
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	109	129	105	12	10,75	8,75

01.01.2020 година – 09.03.2020 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	142	241	101	8	30,13	12,63
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	34	58	26	2	29,00	13,00
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдМС)						
2015						
Административен съд – София-град					43,46	31,61
Административен съд – Ямбол					5,42	4,56
2016						
Административен съд – София-град					40,91	30,63
Административен съд – Ямбол					7,90	6,65
2017						
Административен съд – София-град					36,34	27,27
Административен съд – Ямбол					9,69	8,19
2018						
Административен съд – София-град					24,12	17,59
Административен съд – Ямбол					9,65	8,38
Първо полугодие на 2019						
Административен съд – София-град					31,28	18,61
Административен съд – Ямбол					12,26	9,17

Забележка: По посочените параметри - постъпили, за разглеждане и свършени дела са включени общ брой граждански и наказателни дела.

Индивидуалната натовареност на атестирания съдия се определя според статистическите данни и данните от Системата за изчисляване натовареността на съдиите, съобразно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС

Част VI
Общи критерии за атестиране на съдия, председател и
заместник-председател - констатации, цифрова оценка

1. Правни познания и умения за прилагането им
--

Констатации:

През атестационния период на съдия Косев са били възложени за разглеждане общо 639 бр. дела, от които първоинстанционни са 361 бр., от които 279 административни дела, 73 са частни административни дела и 9 – граждански дела. Второинстанционните дела са 278 бр., от които 272 са касационни административни дела и 6 бр. частни касационни административни дела. Свършените дела през атестирания период са общо 607 бр. дела, а несвършените дела към края на атестационния период са 29 бр. като: 26 от тях са образувани в последния месец преди края на атестационния период, а 3 бр. дела са със срок на разглеждане над 1 година от датата на образуване, тъй като производството и по трите дела е било спирано (към 09.03.2020 год. все още не е било възобновено). Общият сбор на постъпилите дела през атестирания период са 627 бр., а свършените са общо 607 бр. дела, като свършените спрямо делата за разглеждане (ефективност) - 94,99%, а в съотношението на постъпилите спрямо свършените дела - 96,81%. В едномесечен срок е приключил 607 бр. дела – 100%, няма несвършени дела в срок до 3 месеца, а над едногодишния срок са само 3 дела, като за тях е посочено, че и по трите е постановено спиране на съдебното производство и още не е възобновено.

От постановените съдебни актове - 607 бр., подлежащи на обжалване са 262 бр. дела., от които обжалвани са 126 бр. – 48,09% от подлежащи на обжалване; потвърдени са 77 бр. дела – 61,11% от обжалваните; отменени – 30бр. дела – 23,80% от обжалваните и 11,45% от подлежащите на обжалване; изменени – 3бр. дела – 2,38% от обжалваните.

Действителната натовареност на атестирания магистрат спрямо разгледаните дела е 10, 65%. а спрямо свършените е 10, 12%.

Прегледът на постановените от съдия Косев съдебни актове, вкл. и тези, които са отменени или изменени от Върховния административен съд, показва, че съдията показва способността да се произнася по дела с фактическа и правна сложност. Съдебните актове са съобразени с конкретната фактическа обстановка по делото и с практиката на Върховния административен съд в дадената материя. Написани са на разбираем професионален език, като структурата им е ясна и последователна, добре са мотивирани. За яснота и прецизност на изложението обаче е необходимо използването на съкращения (абривиатури) на сложни наименования и нормативни актове да се използват само след първоначалното изписване на нормативните актове и сложните наименования, което в редица съдебни решения не е направено. Също така се наблюдава неправилно използване на главни букви в изреченията, което в нарушение на правилата за правопис и пунктуация в българския език.

Като причини за по-голяма част от отменените съдебни актове е поради съществени нарушения на съдопроизводствените правила и делата са върнати за ново разглеждане от друг съдебен състав за събиране на относими доказателства при спазване и на принципа на служебното начало, за изясняване на фактическата обстановка. Отменените решения поради нарушение на материалния закон сочат на неправилно приложение на приложимата материалноправна норма.

Анализът на обезсилените от касационната инстанция съдебни актове показва произнасяне на съда по предмет, който не е въведен с жалбата, както и преценка на законосъобразност на решение на горестоящия административен орган в хипотезата на чл. 98, ал. 2, предл. 2-ро (жалбата срещу акта е отхвърлена.) В този смисъл решение № 33/22.04.2016г., постановено по адм. д. № 28/2016г. по описа на Административен съд-Габрово.

Наблюдава се голям брой на отменените съдебни актове – 30 бр., което е 23,80% от обжалваните (126бр.) и 11,45% от подлежащите на обжалване и изменените 2,38% от обжалваните.

Изложеното мотивира комисията да бъде отнета 1 точка по този критерий за

Оценка: 19

2. Умение за анализ на правнорелевантните факти

Констатации:

Атестиращият съдия решава делата си след задълбочено проучване на всеки един от разглежданите от нея правни спорове. В постановените съдебни актове излага подробно становищата на страните, техните възражения и доводи. Изчерпателно обобщава и анализира относимите към предмета на спора доказателства и факти. Съсредоточава се върху предмета на доказване, като изрично излага мотиви, кои доказателства са ирелевантни за спора и на кои почиват и се основават направените изводи. Притежава добри умения за прилагане правилата за логическо мислене, което води до формиране на верни фактически констатации.

Съдия Галин Косев решава делата си след задълбочено проучване на всяко едно от разглежданите от него дела. В съобразителната част на съдебните актове излага подробно и ясно становищата на страните по спора, техните възражения и доводи. Анализира събраните по делото доказателства и посочва коректно на кои от тях основава правните си изводи. Притежава логическо мислене, което дава отражение на формираните от него изводи и констатации. По отношение на съдебните актове, които са отменени се наблюдава – от една страна – недостатъчен анализ на доказателствата, които са събрани, от друга – пренебрегване на принципа на служебното начало за допускане и събиране на относими към съдебноадминистративния спор, а при обезсилените съдебни актове е налице изместване на предмета на жалбата. Наблюдава се голям брой на постановените съдебни актове, с които атестиращия магистрат се отвежда по дела, по които е докладчик. Причините, посочени като основание за отводите, не са винаги основателни – като например: “близки и познати отношения”.

Поради изложеното по този критерий следва да бъдат отнети 2 точки.

Оценка: 18 т.

3. Умение за оптимална организация на работата

Констатации:

През атестиращия период съдия Косев е изготвил 607 бр. дела, от които в едномесечни срок са свършени 607 бр. дела – 100%, в тримесечни срок – няма изготвени съдебни актове, а в срок над една година – само 3бр. дела по описани причини за спиране на съдебното производство.

От приложеното към атестационната преписка писмо от ИВСС се установява, че не са констатирани нередовности. Посочен е само един сигнал, постъпил в ИВСС, но е констатирана недопустимост на сигнала, няма забележки и препоръки. Атестиращият магистрат е спазвал едномесечния срок за постановяване на съдебно решение и определение.

С оглед изложеното следва да се даде максималната оценка.

Оценка:15 т.

4. Експедитивност и дисциплинираност

Констатации:

Съдия Косев спазва установения ред и дисциплина в Административен съд - Габрово. Проявява организираност при осъществяване на работния процес. При изпълнение на служебните си задължения по разглеждането и решаването на възложените му дела, съдията се ръководи единствено от своето вътрешно убеждение и от закона. Не са му налагани дисциплинарни наказания нито му е обръщано внимание по чл. 327 от ЗСВ.

Поради изложеното по този критерий следва да се даде максималният брой точки.

Оценка:8 т.

5. Спазване на правилата за етично поведение

Констатации:

От становищата на комисията по професионална етика към Върховния административен съд (причините за изготвянето от становището от ВАС се съдържат в самото становище) се установява, че съдия Косев се ръководи само и единствено от основните принципи за поведение, утвърдени с Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Не допуска и не се поддава на влияние при взимането на решения, като се ръководи само от закона и вътрешното си убеждение. Спазва установените правила за професионална етика на магистратите и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост. При изпълнение на служебните си задължения е независима, ръководи се от вътрешното си убеждение и закона, не допуска влияние от представители на която и да е власт на държавно управление, включително и съдебната власт, в защита на частен или публичен интерес. Съдия Косев отговаря критериите, залегнали в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и е утвърден професионалист с непоклатими морални устои и висока нравственост, изразяваща се в спазване принципите на независимост, безпристрастност, справедливост, вежливост, толерантност, почтеност, благоприличие, компетентност, висока професионална квалификация и конфидициалност.

Следва да се отбележи, че в рамките на петгодишния атестационен период съдия Косев се е отвел по 23 бр дела, описани в настоящия атестационен формуляр, в частта досежно проверени дела. Отводите са направени подробно и обосновано изготвени определения, с ясни и конкретни мотиви за наличие на процесуални пречки за произнасяне от съдията – докладчик.

По изложените съображения следва да се дадат максимален брой точки.

Оценка: 12 т.

Част VII
Специфични критерии за атестиране на съдия, председател и заместник-председател - констатации, цифрова оценка

1.	Спазване на графика за провеждане на съдебни заседания
	<i>Констатации:</i> Настоящата комисия установи експедитивност и добросъвестност и точност в работата на атестирания съдия по този критерий. Атестираният съдия се отличава с мотивираност, стремеж към бързо разглеждане и приключване на делата. Липсват данни за неспазване на графика за провеждане на съдебните заседания, не е налице и забавяне при преценката за редовност и допустимост на жалбите и насрочването им в открито съдебно заседание, както и обявяване на делата за решаване. <i>Оценка: 3 т.</i>
2.	Умение за водене на съдебно заседание и съставяне на протокол
	<i>Констатации:</i> Съдия Косев показва подготовка на делата за съдебни заседания и провеждането им показват старание за постигане на яснота при отделяне на спорното от безспорното, разпределяне на доказателствената тежест, а в протоколите са записани точно становищата на страните, техните доказателствени искания и възражения Поради така изложеното, по този критерий следва да се даде максималния брой точки. <i>Оценка: 7 т.</i>

3. Администриране на дела и жалби, подготовка за съдебно заседание

Констатации:

От прегледаните административни дела е видно, че съдия Косев се подготвя старателно за съдебно заседание, като следи за редовното призоваване на страните по делото и за попълване на делото с допустимите и относими доказателства. След преценка на редовността на жалбата/исковата молба, атестираният магистрат извършва преценка на тяхната допустимост, като с мотивирани определения насрочва делата в открито съдебно заседание. С определенията съдията конституира страните съобразно чл. 153 от АПК или съобразно посочения от ищеца ответник по делата по ЗОДОВ, разпределя доказателствената тежест в процеса, дава указания на страните по събирането на доказателствата, включително допускане изслушването на съдебни експертизи, необходими за изясняване на конкретния спорен предмет. При допускане на доказателства в закрито съдебно заседание, съдията преценява относимостта им към спорния по делото предмет, тяхната допустимост по реда на АПК и ГПК. Съдията взима необходимите мерки за редовно призоваване на страните и за попълването на делото с поисканите от страните доказателства преди съдебното заседание.

Съобразно така изложеното на атестирания съдия следва да се даде максимален брой точки.

Оценка: 10 т.

4. Брой необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове; потвърдените обжалвани съдебни актове; отменените или обезсилени съдебни актове, изцяло или частично, и основанията за това

Констатации:

През атестирания период съдия Косев е разгледал общо 639 бр. дела, от които първоинстанционни са 361 бр., а второинстанционни – 278 бр. За същия период от време атестираният магистрат е разгледал 73 частни административни дела, включени в групата на първоинстанционните и 6 бр. касационни частни дела. Несвършените дела в края на атестационния период са 29 бр., като 26 от тях са образувани в последния месец преди края на атестационния период и 3 бр. дела са със срок на разглеждане над 1 год. от датата на образуване, тъй като производството по тях е било спряно и към крайната дата на атестационния период не са били възобновени. Постановените съдебни актове са 607 бр. и са възобновени в законоустановения едномесечен срок. От подлежащите на обжалване съдебни актове – 262 бр., обжалваните са 126 бр.-48,09% от подлежащите на обжалване. Оставените в сила съдебни актове са 77 бр. – 61,11%. Отменените са 30 бр. – 23,80% от обжалваните и 11,45% от подлежащите на обжалване и изменените са 3 бр. – 2,38% от общия брой на обжалваните.

Действителната натовареност на магистрата спрямо разгледаните дела е 10,65%, а спрямо свършените е 10,12%.

От проверените съдебни актове на атестирания магистрат, описани в настоящата атестация се установява, че основание за отмяна на по-голяма част от решенията, респ. определенията е съществено нарушение на съдопроизводствените действия. В частта за отменени съдебни актове, попадат и обезсилените такива. В работата на атестирания магистрат са налице 13 бр. обезсилени решения и 2 бр. обезсилени определения.

С оглед представената справка от АС – Габрово, съдържаща се в част четвърта от настоящата атестационна преписка се установява, че през 2015 год. в сравнение с натовареността на Административен съд София – град (най – натовареният в страната административен съд), Административен съд – Габрово е с коефициент на натовареност 31,61 спрямо 43,46, а спрямо най – малко натоварения административен съд в страната – Административен съд – Ямбол коефициентът му на натовареност е 4,56 спрямо 5,42. За 2016 год. спрямо АССГ коефициентът на натовареност на АС – Габрово е 30,63 от 40,91, а при съпоставяне с най-малко натоварения Административен съд – Ямбол, коефициентът на АС – Габрово е 6,65 спрямо 7,90. През 2017 год. при съпоставяне с АССГ, АС – Габрово е натоварен 27,27 спрямо 36,34 (показателя на АССГ) и 8,19 спрямо АС – Ямбол. За 2018 год. съотношението по критерий за натовареност между АССГ и АС – Габрово е 27,27 от 36,34 за АССГ. За същия период коефициентът на АС – Ямбол е 9,65 спрямо този на АС -Габрово от 8,38. За първото полугодие на 2019 год. натовареността в АССГ е с показател 31,28 спрямо този на АС-Габрово от 18,61. Най-ниско натоварения административен съд в страната – АС-Ямбол е с коефициент 12,26, а АС – Габрово-9,17. Наблюдава се намаляване на натовареността на АС-Габрово в периода от 2015 год. до първото полугодие на 2019 год., както и на атестирания магистрат.

С оглед на изложеното по този критерий следва да се намали 1 точка.

Оценка: 4 т.

Част IX
Обобщен доклад на атестационния състав,
предложение за комплексна оценка

I. Обобщен доклад от атестационния състав:

Атестацията на съдия Галин Николов Косев обхваща периода от 09.03.2015 год. до 09.03.2020 год.

Делата за разглеждане през атестационния период са 639 бр., свършени са 607 бр. дела, от които свършени спрямо дела за разглеждане (ефективност) – 94,99%, а свършените спрямо постъпилите дела са – 96,81%. През периода на атестиране съдията е разгледал общо 361 бр. първоинстанционни дела, от които 279 бр. са административни, 73 бр. са частни административни и 9 бр. – граждански. Съдията се произнася и в тричленен състав по касационни дела, като общо за периода са 278 бр., от които 272 бр. касационни административно – наказателни дела, а частните по касационните са 6 бр.

Установява се, че за процесния период в едномесечен срок са постановени 607 бр. дела – 100%. няма постановени актове в тримесечен срок, а 3 бр. дела са със срок на разглеждане над 1 год. От постановените 607 бр. актове, подлежащи на обжалване са били 262 бр. обжалвани са 126 бр. – 48,09% от подлежащите на обжалване, потвърдени са 77 бр.- 61,11 % от обжалваните, изцяло отменени са 30 бр.-23,80 % от обжалваните и 11,45% от подлежащите на обжалване, изменени са 3 бр.-2,38 % от обжалваните. Действителната натовареност на магистрата спрямо разгледаните дела е 10,65%, спрямо свършените дела – 10,12%.

Помощната атестационна комисия /ПАК/, определена със Заповед № 1665 от 27 юли 2020 год. на Председателя на Върховен административен съд, установи адекватна натовареност на атестирания съдия Косев по брой, вид и сложност на възложените преписки и дела на съответния съдебен район.

Атестираният магистрат се ползва с авторитет и уважение сред съдиите и съдебните служители в Административен съд – Габров. В работата си показва много добри професионални и морални качества. Спазва правилата на Етичния кодекс на българските магистрати. Непрекъснато се стреми към повишаване на професионалната си квалификация. Показва подчертан интерес към новостите в правната теория и практика. Отличава се с професионализъм, обективност и добросъвестност.

Комисията установи, че съдия Косев е показал добро познаване на материалното и процесуалното административно право. Постановените от атестирания съдебни актове съдържат обосновани, логични и пълни мотиви и показват познаване на материалния закон. Съставените от атестирания магистрат протоколи са систематизирани и ясни, с прецизен от гледна точка на конкретния спор, като показват отлични познания в областта на процесуалния юридически език и отразяват убедителното поведение в съдебната зала с необходимото уважение и дистанция спрямо страните в процеса.

При преглед на отменените съдебни актове поради неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, респ. съществени процесуални нарушения или обезсилените актове се установиха повтарящи се грешки и пропуски в работата на атестирания съдия.

Единният формуляр е изготвен на:
(дата)

От анализа на съдебните актове и статистическите данни, отразени по-горе, както и като се отчете фактичестката и правна сложност на голяма част от разгледаните от съдия Косев дела, се наблюдава непрекъснат стремеж за усъвършенстване на познанията и качеството в правоприлагането от страна на атестирувания съдия.

Комисията счита, че атестирувания има много добра правна подготовка в областта на административното право, с подчертан интерес към новостите в теорията и практиката като съдия.

Атестируваният съдия заслужава много добра оценка по общите и специфичните критерии за атестиране.

Настоящата атестационна комисия предлага МНОГО ДОБРА - 96 точки комплексна оценка на атестирувания съдия по общите и специфични критерии, съгласно Методиката за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител.

2. Предложение за комплексна оценка:

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	96	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

Атестационен състав:

1. Ваня Гаврилова
(име и фамилия) (подпис)

2. Александра Радрезавова
(име и фамилия) (подпис)

3. Ваня Иванова Михайлова
(име и фамилия) (подпис)

Част X

Окончателно предложение за комплексна оценка на
Комисията по атестирането и конкурсите

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра		Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

Мотиви на Комисията относно комплексната оценка и препоръки към атестирания:

Единният формуляр ми бе връчен на: 25.02.2021 г.
(дата)

Тадан Косев
(име и фамилия)

.....
(подпис)

Нямам възражение
(има/н)

От анализа на съдебните актове и статистическите данни, отразени по-горе, както и като се отчете фактичестката и правна сложност на голяма част от разгледаните от съдия Косев дела, се наблюдава непрекъснат стремеж за усъвършенстване на познанията и качеството в правоприлагането от страна на атестирувания съдия.

Комисията счита, че атестирувания има много добра правна подготовка в областта на административното право, с подчертан интерес към новостите в теорията и практиката като съдия.

Атестируваният съдия заслужава много добра оценка по общите и специфичните критерии за атестиране.

Настоящата атестационна комисия предлага **МНОГО ДОБРА** - 96 точки комплексна оценка на атестирувания съдия по общите и специфични критерии, съгласно Методиката за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител.

2. Предложение за комплексна оценка:

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	96	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

Атестационен състав:

1.....
(име и фамилия) (подпис)

2.....
(име и фамилия) (подпис)

3.....
(име и фамилия) (подпис)

Единният формуляр е изготвен на:
(дата)

Част X

Окончателно предложение за комплексна оценка на
Комисията по атестирането и конкурсите

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	96	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

ПРИЕМА ИЗЦЯЛО обобщения доклад на Помощната атестационна комисия ведно с направеното предложение за комплексна оценка за периодично атестиране на Галин Николов Косев - съдия в Административен съд - Габрово.

ПРЕДОСТАВЯ, на основание чл. 205, ал. 1 от ЗСВ, на Галин Николов Косев - съдия в Административен съд - Габрово, резултатите от атестирането, за запознаване.

Единният формуляр е изготвен съгласно решение по протокол №7/08.03.2021 г. т., С-8.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО АТЕСТИРАНЕТО И КОНКУРСИТЕ
КЪМ СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ (п)

Единният формуляр ми бе връчен на: 10.03.2021 г.
(дата)

Галин Косев
(име и фамилия) (подпис)

Нямам възражения
(имам/нямam възражения) (подпис)

СТАНОВИЩЕ

на

КОМИСИЯТА ПО ПРОФЕСИОНАЛНА ЕТИКА към Върховния административен съд на основание чл. 9, ал. 2 във връзка с чл. 3, ал. 1 от Правилата за организацията и дейността на комисиите по професионална етика в съдилищата за Галин Николов Косев – съдия в Административен съд Габрово .

С писмо, изх. № ВСС-13127/19 от 19.06.2020 г., изпратено от председателя на Комисията по атестиране и конкурси към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с вх. № 8470 от 22.06.2020 г. по описа на Върховния административен съд, образувано като преписка с № 15/2020 г. в регистъра на Комисията по професионална етика към Върховния административен съд (КПЕ към ВАС), във връзка с открита процедура по извънредно атестиране, е поискано становище относно етичните качества на Галин Николов Косев – съдия в Административен съд Габрово. Поискано е становището на КПЕ към ВАС, тъй като настоящият председател на КПЕ в Административен съд Габрово изпълнява функциите на административен ръководител и като такъв няма право да участва в състава на комисията, а резервният член в състава на комисията е съдия Косев, за когото именно следва да бъде изготвено становище относно етичните качества, поради което в съда не може да бъде сформиран състав на КПЕ.

По повод така постъпилото искане и на основание чл. 9, ал. 2 във връзка с чл. 3, ал. 1 от Правилата за организацията и дейността на комисиите по професионална етика в съдилищата КПЕ към ВАС дава настоящото становище относно спазване на правилата за етично поведение на съдия Галин Николов Косев, съдия в Административен съд Габрово.

Съдия Галин Николов Косев към дата 30.03.2020 г. притежава общ юридически стаж 20 (двадесет) години, 02 (два) месеца и 26 (двадесет и шест) дни, придобит изцяло в органите на съдебната власт на длъжности, както следва:

- Младши съдия в Окръжен съд Габрово в периода от 04.01.2000 г. до 04.01.2002 г.;
- Съдия в Районен съд Габрово в периода от 04.01.2002 г. до 14.02.2007 г.;
- Съдия в Административен съд Габрово от 15.02.2007 г. до настоящия момент.

Съгласно решение на ВСС по протокол № 9 от заседание на ВСС, проведено на 30.03.2005 г., съдия Галин Николов Косев е придобил статут на несменяемост, считано от 04.01.2005 г.

Съгласно решение на ВСС по протокол № 50 от заседание на ВСС, проведено на 06.11.2014 г., е проведено периодично атестиране на съдия Косев и на основание чл.206 от ЗСВ му е определена комплексна оценка „Много добра“.

С решение на ВСС по протокол № 62 от заседание на ВСС, проведено на 18.12.2014 г., съдия Галин Косев е повишен на основание чл.234 от ЗСВ на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Впечатленията на комисията са, че от встъпването му в длъжност като съдия в Административен съд Габрово, съдия Косев е показвал отлична теоретична и практическа правна подготовка, способност да се произнася по сложни от фактическа и правна страна казуси. Съдебните му актове са много добре аргументирани, като показват отлични познания в областта на процесуалния и материалния закон. При професионалната си реализация е показвал умение и способност да се справя бързо и компетентно. В работата си се ръководи само и единствено от основните принципи за поведение, утвърдени с Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Не допуска и не се поддава на влияние при вземането на решения, като се ръководи само от закона и вътрешното си убеждение.

Съдия Косев спазва установените правила за професионална етика на магистратите и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост. Той се е доказал като компетентен и квалифициран магистрат, уважаващ мнението на останалите съдии в Административен съд Габрово.

През периода на атестиране съдия Галин Николов Косев е показал уменията си да работи в екип, да създава необходимата мотивация към повишаване на професионализма и качеството на работа. Успял е да изгради необходимия авторитет. Показвал е безупречно отношение към колегите си и към участниците в процеса. Ръководи се от закона и не се поддава на обществен или медиен натиск.

Постигнатото високо качество на работа е в резултат на постоянното повишаване на квалификацията му чрез редица участия в различни обучителни курсове и семинари.

През периода на атестирането не са налагани дисциплинарни наказания и не са образувани дисциплинарни производства срещу съдия Галин Николов Косев. Не са постъпвали оплаквания при или по повод изпълнение на служебните му задължения.

В съответствие с изискванията на чл.3, ал.2 от Правилата за организацията и дейността на комисииите по професионална етика в съдилищата, на общо събрание на съдиите от Административен съд Габрово за представител от Административен съд Габрово с право на съвещателен глас в заседанията на Комисията по професионална етика при Върховния административен съд във връзка с даването на становище за етичните качества на съдия Галин Косев по повод извънредно атестиране, е избрана съдия Даниела Иванчева Гишина. Съдия Даниела Гишина бе поканена при изготвяне на настоящото становище по повод предстоящото провеждане на извънредно атестиране Галин Косев, съдия в Административен съд Габрово.

Комисията по професионална етика към Върховния административен съд, като съобрази и изразеното мнение на съдия Даниела Гишина, участваща в заседанието на комисията с право на съвещателен глас, счита че с поведението си

в обществото и в изпълнение на служебните си задължения атестираният съдия Галин Косев отговаря на критериите, залегнали в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и е утвърден професионалист с непоклатими морални устои и висока нравственост, изразяващи се в спазване принципите на независимост, безпристрастност, справедливост, вежливост, толерантност, почтеност, благоприличие, компетентност, висока професионална квалификация и конфиденциалност.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Татяна Хинова)

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

(Красимир Кънчев)

2.....

(Емилия Кабурова)

С право на съвещателен глас, съгласно чл.3, ал.2 от ПОДКПЕС:

.....

(съдия Даниела Гишина)

ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС-1754/01	01-03-2022

Печат

ПРОТОКОЛ

за избор на ПАК и докладчик

за атестиране на Галин Николаев Косев - съдия в АдмС-Габрово Дата: 6.10.2020 г. 11:53:57

Членове на ПАК: АЛБЕНА ГЕОРГИЕВА РАДОСЛАВОВА, ВИОЛЕТА ТРАЯНОВА

ГЛАВИНОВА, РУМЯНА ТОДОРОВА ЛИЛОВА-ИКОНОМОВА

Докладчик: ВИОЛЕТА ТРАЯНОВА ГЛАВИНОВА Резервен член: ЕМИЛИЯ НИКОЛОВА
МИТКОВАИзборът е извършен от списък на.....
при следните параметри :

Име	Брой комисии	Брой докладчик
МАРИНИКА КУНЕВА ЧЕРНЕВА	0	0
ВАНЯ ПЕТРОВА АНЧЕВА	0	0
ЙОВКА ДИМИТРОВА ДРАЖЕВА	0	0
ГЕОРГИ ДИМИТРОВ КОЛЕВ	0	0
ТАТЯНА ИВАНОВА ХИНОВА	0	0
ЕМИЛИЯ НИКОЛОВА МИТКОВА	0	0
БИСЕРКА СТАНЧЕВА ЦАНЕВА	0	0
МАРИО ДИМИТРОВ МАРИНОВ	0	0
ЛЮБОМИР ПАНАЙОТОВ ГАЙДОВ	0	0
МАРИНА МИХАЙЛОВА ДОЙЧИНОВА	0	0
ВАНЯ ПЕТРОВА ПУНЕВА-МИХАЙЛОВА	0	0
ПАНАЙОТ ПАВЛОВ ГЕНКОВ	0	0
АДЕЛИНА ВЪТКОВА КОВАЧЕВА	0	0
РУМЯНА АНГЕЛОВА ПАПАЗОВА-ДИМИТРОВА	0	0
ДИАНА ОГНЯНОВА ДОБРЕВА	0	0
ГАЛИНА ХРИСТОВА САВОВА	0	0
ЖАНЕТА ПЕТРОВА ПЕТРОВА-БОСЕВА	0	0
ТАНЯ ПЕТРОВА РАДКОВА	0	0
ЗДРАВКА СТЕФАНОВА ШУМЕНСКА	0	0
СВЕТЛОЗАРА ХРИСТОВА АНЧЕВА	0	0
ГАЛИНА ИВАНОВА СОЛАКОВА	0	0
ЙОРДАН КОНСТАНТИНОВ КОНСТАНТИНОВ	0	0
ДИАНА ИВАНОВА ГЪРБАТОВА	0	0
ЗАХАРИНКА ДИМИТРОВА ТОДОРОВА	0	0
МАРУСЯ ДИМИТРОВА АНДОНОВА	0	0
АННА РАДЕВА ДИМИТРОВА	0	0
ТЕОДОРА ПЕТРОВА ПЕШЕВА-НИКОЛОВА	0	0

МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА ЗЛАТКОВА	0	0
ТАНЯ ДИМИТРОВА ВАЧЕВА-КАБАДИЙСКА	0	0
ИВАН РАДЕНКОВ ОВЧАРСКИ	0	0
РУМЯНА БОРИСОВА МОНОВА	0	0
МИРОСЛАВ ВАСИЛЕВ МИРЧЕВ	0	0
СОНЯ АТАНАСОВА ЯНКУЛОВА	0	0
ИЛИЯНА ХРИСТОВА ДОЙЧЕВА	0	0
ГЕОРГИ СТЕФАНОВ ГЕОРГИЕВ	0	0
ВИОЛЕТА ТРАЯНОВА ГЛАВИНОВА	0	0
ДОНКА ИВАНОВА ГЕНЧЕВА-ЧАКЪРОВА	0	0
ИСКРА ТОДОРОВА АЛЕКСАНДРОВА	0	0
МАРИЕТА МИЛКОВА МИЛЕВА	0	0
ТОДОР КОСТАДИНОВ ТОДОРОВ	0	0
ГАЛИНА ПЕТКОВА ПАЧОВСКА-КАРАГЪЗОВА	0	0
ЮЛИЯ ЕМИЛОВА КОВАЧЕВА	0	0
СЕВДАЛИНА ПЕНЧЕВА ЧЕРВЕНКОВА-МИНКОВА	0	0
ЕМАНОИЛ НАЙДЕНОВ МИТЕВ	0	0
ПАВЛИНА ВЪЛЧЕВА НАЙДЕНОВА	0	0
ТАНЯ ЖЕЛЯЗКОВА КУЦАРОВА-ХРИСТОВА	0	0
КРЕМЕНА МИНЧЕВА ХАРАЛАНОВА	0	0
ИЛИАНА АТАНАСОВА СЛАВОВСКА-НАЧКОВА	0	0
ДОБРИНКА СТОЯНОВА СИМЕОНОВА-АНДРЕЕВА	0	0
ТОДОР КИРИЛОВ ПЕТКОВ	0	0
ЛЮБОМИРА ПЕТРОВА МОТОВА-ЛЮБОМИРОВА	0	0
МИРА МИХАЙЛОВА РАЙЧЕВА-ШЕКЕРДЖИЕВА	0	0
НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ ГУНЧЕВ	0	0
ЕМИЛИЯ ДИМИТРОВА КАБУРОВА	0	0
СВИЛЕНА ДИМИТРОВА ПРОДАНОВА	0	0
ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА МАВРОДИЕВА	0	0
СВЕТЛАНА ЦЕКОВА БОРИСОВА	0	0
БИСЕР ВЛАДИМИРОВ ЦВЕТКОВ	0	0
БЛАГОВЕСТА ЛЮБОМИРОВА ЛИПЧЕВА	0	0
АНЕЛИЯ ИВАНОВА АНАНИЕВА-СРЪНДЕВА	0	0
КРАСИМИР НОЕВ КЪНЧЕВ	0	0
ДИМИТЪР ЛЮБОМИРОВ ПЪРВАНОВ	0	0
МАДЛЕН ПЕТРОВА ПЕТРОВА	0	0
ПЛАМЕН КИРИЛОВ ПЕТРУНОВ	0	0

	0	0
ПЕТЯ ГЕОРГИЕВА ЖЕЛЕВА	0	0
ВАСИЛКА МИТКОВА ШАЛАМАНОВА	0	0
КАЛИНА ТОДОРОВА АРНАУДОВА	0	0
МИРОСЛАВА ГЕОРГИЕВА КОПЧЕВА	0	0
АЛБЕНА ГЕОРГИЕВА РАДОСЛАВОВА	0	0
РОСЕН ЗЛАТКОВ ВАСИЛЕВ	0	0
СВЕТОСЛАВ ПЕТРОВ СЛАВОВ	0	0
РУМЯНА ТОДОРОВА ЛИЛОВА-ИКОНОМОВА	0	0
СТЕФКА ПЕТКОВА КЕМАЛОВА	0	0
МАРТИН ОГНЯНОВ АВРАМОВ	0	0
ВЕСЕЛА АЛЕКСАНДРОВА АНДОНОВА	0	0
СИБИЛА ЕНЕДА СИМЕОНОВА	0	0
РОСИЦА ТИНКОВА ДРАГАНОВА	0	0
ЮЛИЯ СИМЕОНОВА РАЕВА	0	0
ВЕСЕЛА ОРЛИНОВА ПАВЛОВА	0	0
ЕМИЛИЯ ЙОРДАНОВА ИВАНОВА	0	0

Изборът е осъществен от комисията,
определена със Заповед № 1665 от 27.07.2020г.
на председателя на ВАС.

Георги Чолаков

Асен Митков

Златка Филипова

ДЕКЛАРАЦИЯ

**от ГАЛИН НИКОЛОВ КОСЕВ,
съдия в Административен съд – Габрово**

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ

**съм запознат и не правя отвод на състава на помощната атестационна
комисия, определена за извършване на извънредното ми атестиране.**

ГАБРОВО

.....

/ГАЛИН КОСЕВ/

ПРОТОКОЛ

В съответствие с изискването на чл. 39а от Закона за съдебната власт, настоящата Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Галин Николов Косев - съдия в Административен съд - Габрово, в състав: Виолета Траянова Главинава, Албена Георгиева Радославова и Румяна Тодорова Лилова-Икономова, с резервен член Емилия Николова Миткова, днес на 03.02.2021 г. проведе заседание. Помощната атестационна комисия е определена с Протокол от 06.10.2020г. на Комисия, назначена със Заповед № 1665 от 27.07.2020 г. на председателя на Върховния административен съд.

Съобразно изискването на чл. 39а, ал. 6 от Закона за съдебната власт, настоящата Помощна атестационна комисия

РЕШИ:

ИЗБИРА за председател на Помощната атестационна комисия, докладчика по атестацията – Виолета Траянова Главинава и членове - Албена Георгиева Радославова и Румяна Тодорова Лилова-Икономова.

Протоколът се изготви в съответствие с изискването на Закона за съдебната власт и Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник- председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет.

Председател:

Членове:

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаната(ият) Вангела Трапитев Главинев
на длъжност Съд във Върховния
административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна
комисия за изготвяне на атестация на Галич Николов Косев
..... в Административен съд –
Габрово

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобил(а) несменяемост;
2. Съм получил(а) положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

Дата: 25.12.2021г.

Декларатор

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаната Вioleta Trajkova Glavcheva
съдия във Върховния административен съд на Република България, избрана за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Галин Николов Косев, съдия в Административен съд - Габрово, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 55 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник - председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираният съдия Галин Николов Косев не е мой съпруг или роднина по права линия, по сребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираният съдия Галин Николов Косев не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубедена или заинтересована от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви други основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Галин Николов Косев;

дата:

Декларатор:

/съдия

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаната(ият) Тибета Георгиева Радонова
на длъжност Общия във Върховния
административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна
комисия за изготвяне на атестация на Галин Николов
Кеев в Административен съд –
Габрово

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобил(а) несменяемост;
2. Съм получил(а) положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

Дата: 25.02.2021г.

Декларатор..

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаната(ият) Душечка Христова Милова Методиева
на длъжност свдч 2 във Върховен административен ~~съд~~ Върховния
административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна
комисия за изготвяне на атестация на Талин Николай Косев
свдч 2 в Административен съд –
Тасрово

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобил(а) несменяемост;
2. Съм получил(а) положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

Дата: 25.01.2021.

Декларатор: _____

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаната Нябела Георгиева Радрева
съдия във Върховния административен съд на Република България, избрана за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Галин Николов Косев, съдия в Административен съд - Габрово, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 55 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник - председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираният съдия Галин Николов Косев не е мой съпруг или роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираният съдия Галин Николов Косев не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубедена или заинтересована от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви други основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Галин Николов Косев;

дата: 25.02.2022

Декларатор:

/съдия

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаната

Душана Кюджурова Милова-Николова

съдия във Върховния административен съд на Република България, избрана за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Галин Николов Косев, съдия в Административен съд - Габрово, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 55 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник - председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираният съдия Галин Николов Косев не е мой съпруг или роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираният съдия Галин Николов Косев не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубедена или заинтересована от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви други основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Галин Николов Косев;

дата: *25. 02. 2021 г.*

Декларатор:

/съдия